

မေ့မရ

အတွဲ (၃၅)၊ အမှတ် (၆)၊ ၂၀၂၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ

MOE HST MOE
2023

စာပေတိုက်ထုတ်

မဂ္ဂဇင်း၊ စာစောင်များ
လပေးမှာယူဖတ်ရှုနိုင်ပြီ

မြဝတီစာပေတိုက်ထုတ် မဂ္ဂဇင်း၊ ဂျာနယ်၊ စာစောင်များကို စာအုပ်လက်ခံရရှိမှ
ငွေပေးချေစနစ်ဖြင့် မှာယူနိုင်ပါသည်။

မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံးအနှံ့ မည်သည့်မြို့နယ်မဆို စာတိုက်မှတစ်ဆင့် ပေးပို့သွားမည်ဖြစ်ပါသည်။
မိမိတို့မှာယူလိုသည့်စာအုပ်များကို အောက်ပါလိပ်စာနှင့်ဖုန်းနံပါတ်များအတိုင်း
ဆက်သွယ်မှာယူနိုင်ပါသည်။

ဖြန့်ချိရေး - မြဝတီစာပေတိုက်၊ မိုးကောင်းလမ်း၊ မြဝတီမီဒီယာစင်တာ(မြေညီထပ်)၊
ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး။

ဖုန်း - ၀၉၃၂၄၉၈၇၂၄ (ဖြန့်ချိရေး)၊ ၀၉၄၂၁၀၆၇၄၁၀ (အွန်လိုင်းဖြန့်ချိရေး)။

အကြမ်းဖက်မှုပျောက်ရေးအတွက် ပြည်သူ့သို့ အသိပေးနှိုးဆော်ချက်

- ၁။ ပြည်သူ့အတွက်ဟုသုံးနှုန်း၍ ရဟန်းသံဃာများ၊ ဆရာ၊ ဆရာမများအပါအဝင် နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်းများနှင့် ပြည်သူ့ကိုသတ်ဖြတ်၊ လုယက်ခြင်းကို CRPH၊ NUG၊ PDF အမည်ခံ အကြမ်းဖက်အုပ်စုများက ဥပဒေမဲ့ကျူးလွန်နေသည်။
- ၂။ ခြိမ်းခြောက်၊ လူသတ်၊ အဖျက်အမှောင့်လုပ်ရပ်များ လုပ်ဆောင်နေသည့် CRPH၊ NUG၊ PDF အကြမ်းဖက်သမားများကို အားပေးမှု၊ ထောက်ခံမှု၊ ကူညီထောက်ပံ့မှုမပြုခြင်းသည် ပြည်သူ့လူထု၏ အသက်အိုးအိမ်စည်းစိမ်ကို ကာကွယ်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။
- ၃။ ယင်းတို့၏ လက်နက်/ခဲယမ်း ကိုင်တွယ်သယ်ဆောင်မှုနှင့် အကြမ်းဖက်သမားတို့၏သတင်းကို လျှို့ဝှက်ပေးပို့ခြင်းသည် အပြစ်မဲ့ပြည်သူများ၏ အသက်အိုးအိမ်စည်းစိမ်ကို ကာကွယ်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။

Public Notice for elimination of violence

- 1. So called "CRPH", "NUG" and "PDF" terrorist groups are unlawfully committing killings monks, teachers, civil servants and general people and looting under the pretext of sayings "for the people".
- 2. Not rendering encourage support and assistance to the "CRPH", "NUG" and "PDF" terrorists that are committing intimidations, killings and destructive activities could be construed as protecting lives and property of general public.
- 3. Giving information secretly relating to bearing of their arms, ammunitions and terrorists to authorities could be tantamount to protecting lives and property of innocent people.

ကလေးငယ်များအတွက် ပညာလည်းပေး၊ ဗဟုသုတလည်းရ၊
ဟာသလည်းပါ၊ ဉာဏ်ရည်လည်းတိုးမဲ့ မိုးသောက်ပန်းဂျာနယ်ကို
ဂျာနယ်လက်ခံရရှိမှ ငွေပေးချေစနစ်ဖြင့် မှာယူဖတ်ရှုနိုင်ပါပြီ။

အတွဲ (၂၅) အမှတ် (၄၀)

AURORA JOURNAL
မိုးကောက်ပွင့်
ဂျာနယ်

၃၀-၀၀-၂၀၂၃
၁၉၈၀ ခြောက်နှစ် ဝန်ထုပ်ပေးသည့် စတင်ထုတ်ဝေသည်။

ကျေးဇူးတင်ကျန်းသန့်ရှင်းရေး

ရှုထောင့်: **အောင်အောင်**
(နို့တော်)

Cleanliness around the school
Story : Wan Htet Moe (Zeint - Aung Lan)
Illustration : Aung Aung Hwe
Tr : BMK

သန့်ရှင်းရေး ဂျပင်ပညာလည်းပေးပြီး ပြင်ဆင်ကျော်တဲ့ တစ်ကျောင်းလုံး ဂျပင်နေကြပါပြီ။

As it was announced that cleanliness would have to be done, all the students in Pauk Kyaw's school were gathering.

ထိုစဉ် ပတ်ဝန်းကျင်...

At that time, Watyi said,

ပေါက်ကျော်တွေ... ဂျိုနိုးနဲ့ ချိုင်းလင်း တို့ မဟာသေးသေး သူတို့အချောင်းကို နေ့လား မသိဘူး...

"Pauk Kyaw, Ko Oo and Khaing Lin haven't come here. I think they shirk doing."

အင်း... သူတို့ အိမ်ထဲထဲပြေး ပုန်းနေလား မသိဘူး...

"Yes, are they hiding in the toilet?"

ပေါက်ကျော် ကျောင်းအိမ်ထဲထဲ ပြေး ဖြို သူတို့နှစ်ယောက်ကို ရှာဖွေဖူးသည်။

Pauk Kyaw went to the school toilet and looked for them. But he did not find them.

ထို့နောက် ပေါက်ကျော် ပြန်လာပြီး တခြားကျောင်းသူ ကျောင်းသားများနှင့်အတူ သန့်ရှင်းရေး ဂျပင်နေသည်။

Then, Pauk Kyaw came back and did the cleaning up with the other students.

ပေါင်းမြက်ဖျား ဖြင်းလင်း ဖြူဖွတ်ပြီးနောက် ကျောင်းဝင်းလေးသည် သန့်ရှင်းပါးပါးပါး ဖြစ်သည်။

After the grass had been cleared, the school compound became clean.

မြောက်ယောင်တောင်(မြေညီတမ်း) မိုးကောင်းသော ရေကန်ကြီးများ၊ ရေကန်တိုင်းအစားပြန်၊ မြောက်ယောင်တောင် မြားကြီး၊
ပျံလှေပျံလှေကန်များ (ဝေဇာန်မြို့နယ်) မြောက်ပိုင်းတိုင်းတွင် ရှိနေသည့် မြောက်ယောင်တောင် (၁၈၈၀) မြို့နယ်၊ ယောင်တောင်
Email: mwdliteraturehouse@gmail.com ၊ နံနက် ၅၅၂၂၀၀၀၀ (မောင်ညို) ၀၉ ၃၂၀၀၅၂၇ (မြန်မာ့စာပေ)

ဆက်သွယ်ရန်လိပ်စာ - အမှတ်(၁၅)၊ မိုးကောင်းလမ်း၊ မြဝတီမီဒီယာစင်တာ(မြေညီတမ်း)၊
ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ဖုန်း - ၀၉၄၅၂၂၆၀၅၃၆(စာတည်း)၊
၀၉၄၂၁၀၆၇၄၁၀(အွန်လိုင်းဖြန့်ချိရေး)။

မာတိကာ

နိဗ္ဗာန်	အရက်ဦးသို့	၂
ထွန်းထွန်းဝင်း (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)	အစားမက်တဲ့အောင်နက်	၃
အောင်မွန်ကျော်	ပျောက်ဆုံးသွားသောပတ္တမြား	၉
ရေနံသာမောင်ကျော်ညွန့်	စည်းဝါးကိုက်	၁၃
မောင်ဇော်(ပေတစ်ပင်)	ဆင်ခြင်အသိနဲ့အတုယူ မှန်နိုင်ကြပါစေ	၁၅
တင်လင်းဇော်	မြန်မာဝေါဟာရကဗျာများ	၁၈
စိုပြေ	စီးတော်ဆင်ရဲ့အလေးချိန်	၁၉
ဇော်မြင့်နီ	တောဇတို့ရွတ်ဆိုဖို့ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင် ချစ်ဖွယ်ကဗျာများ(၈)	၂၃
ပုသိမ်အောင်သန်းဦး	မျိုးချစ်စိတ်	၂၅
ဆလိုင်းခန့်ကျော်စွာ	ဆောင်းလရာသီ	၂၉
မွှေး	ရှာမယ်၊ ဖြည့်မယ်	၃၂
ဒေါက်တာသန်းဝင် (ရှုပဗေဒ)	ဘက်ထရီ(Battery)အကြောင်း သိကောင်းစရာ	၃၃
သန့်သူရ	ဂင်းနက်စ်ခံချိန်ဝင်တဲ့ ကမ္ဘာ့အကြီးမားဆုံးပီဇာကို ဖန်တီးသူ	၃၆
အောင်ကျော်	လမ်းလျှောက်ခြင်း	၃၇
အောင်အောင်ထွေး	ရယူလိုသောဆု	၄၁
နောင်တေဇ	ဝက်ပါလမ်း	အချစ်ပို(၁)
TTL	တီတီလေးနဲ့ပုံဆွဲမယ်	အချစ်ပို(၂)
တေဇမျက်နှာဝုံး	မိုးထက်မိုး	

သေချင်ဖို့အင်ဒီကာအဖွဲ့
မိုးကောင်းလင်း၊
မြဝတီမီဒီယာစင်တာ(မြေညီထပ်)၊
ရန်ကင်းမြို့နယ်၊
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး
ရမ်း ၀၉၄၀၃၂၅၀၄၅၁(တတည်း)
၀၉၃၂၄၉၀၇၂၄(မြန်မီစီစီ)
Email-tayzabooklet99@gmail.com
ပုံနှိပ်သူမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၀၆၅၆
ထုတ်ဝေသူမှတ်ပုံတင်အမှတ်
၀၀၀၁၃

- စာတည်းမှူးချုပ်
- နေနိုင်သူ
- ဒုတိယစာတည်းမှူးချုပ်
- မြင့်နိုင်
- စာတည်းမှူး
- ဇော်သိန်းဝင်း
- တာဝန်ခံစာတည်း
- ပုလောမိုးဒွံသာ
- လက်ထောက်စာတည်း
- ဌာနချုပ်
- စာပေနှင့်ဒီဇိုင်း
- ဌာနချုပ်
- စာပိုင်
- တမာရီဒါဒီထက်

design yin htwe

အရုဏ်ဦးသို့

မလင်းတလင်း မှုန်ရီရီ
 စာကလေးတို့ ညံ့စိစိ။
 နေလုံးနီနီ လှမ်းမြင်ရ
 ပြုတစ်ပြုတစ် ပြတင်းဝ။
 ရနံ့သင်းသင်း စံပယ်ဖြူ
 အိမ်ထဲအထိ နေရာယူ။
 စောင်ထူထူကို ဘေးပုံချ
 ဝေလီဝေလင်း အိပ်ရာထ။
 တစ်လောကလုံး အလှမြင်
 အားပြည့်မာန်ပြည့် အသင့်ပြင်။
 မင်္ဂလာပါ စိတ်ကြည်နူး
 ကြိုဆိုပါသည် အရုဏ်ဦး။ ။

နိဦးဇော်

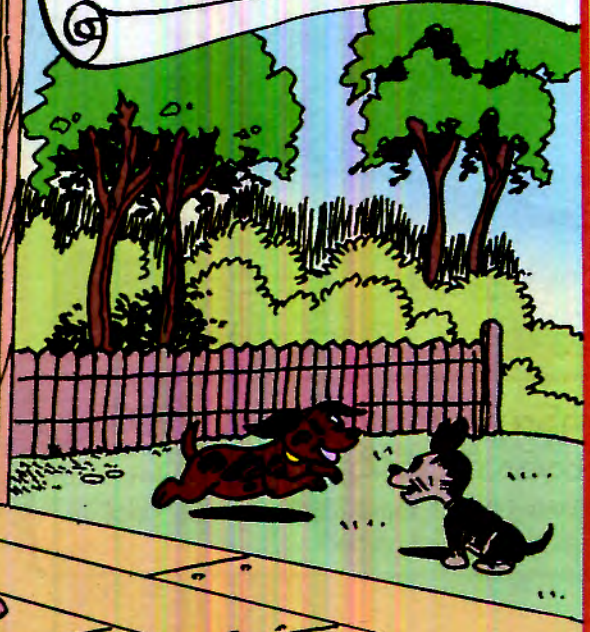
အစားမကျင့်တဲ့ အုန်အုန် လက်လမ်းပေးပေးပါရအောင် သရုပ်ဖော်

Gluttonous Aung Net
Story: Maung Paw Lu
Illustration: Tun Tun Win(Yangon University)
Tr: BMK

တစ်ခါတုန်းကယာသမားကြီး
ဦးသာအောင်သည် ခွေးပျော်
လေးနှစ်ကောင်မွေးထားသည်...

Once upon a time, a farmer called
U Thar Aung raised two little dogs.

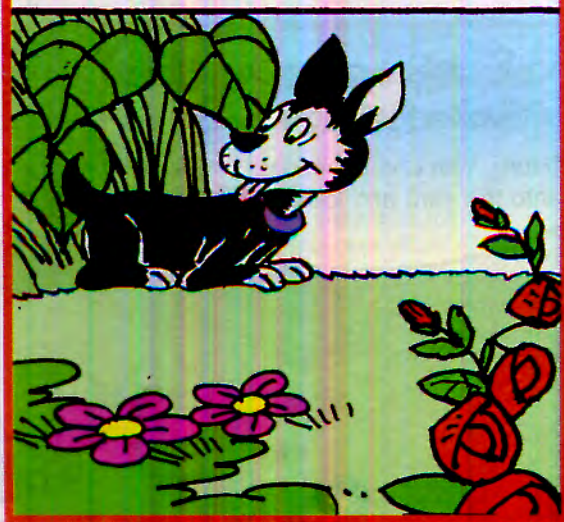
တစ်ကောင်ကရန်လုံဖြစ်ပြီး...

One of them was Yan Lon.

တစ်ကောင်ကအောင်နက်ဖြစ်သည်...

The other was Aung Net.

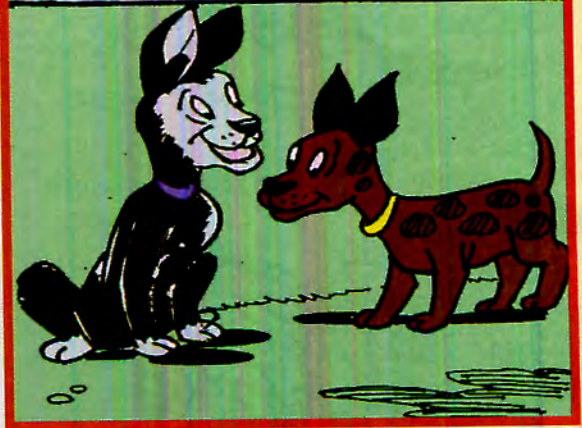
ဦးသာအောင်သည်ထိုနှစ်ကောင်
စလုံးကိုဂရုတစိုက်မွေးမြူထား
သည်...

U Thar Aung raised them carefully.

ကာလတစ်ခုသို့ရောက်သောအခါ
ရန်လုံရော့အောင်နက်ပါကြီးထွား
လာသည်...

When the time came, Aung Net and Yan Lon
grew bigger.

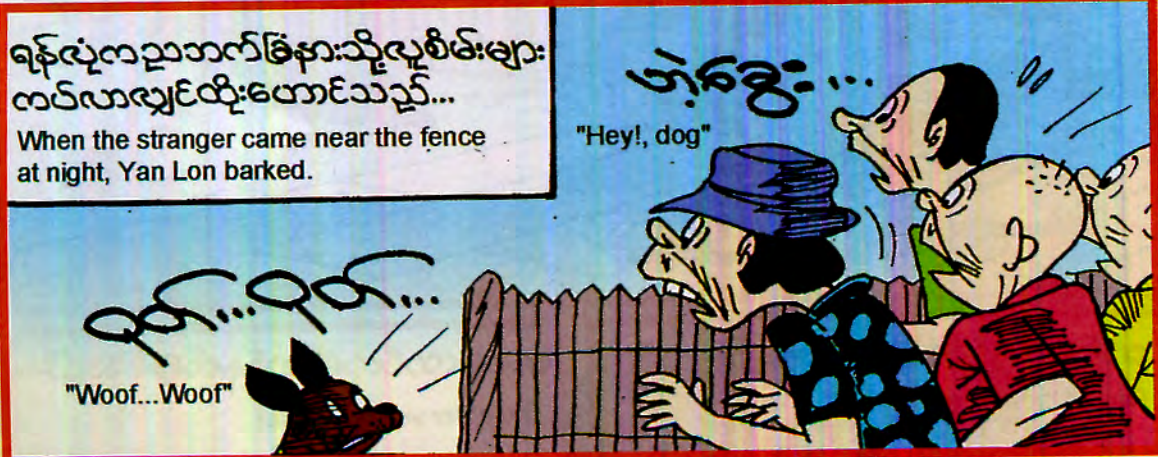

ရန်လုံကညာဘက်ခြံနားသို့လူစိမ်းများ
ကပ်လာလျှင်ထိုးဟောင်သည်...

When the stranger came near the fence
at night, Yan Lon barked.

"Hey!, dog"

ဝုတ်...ဝုတ်...
"Woof...Woof"

ဟင်...ရန်လုံဟောင်နေပါလား
ငါ့ခြံထဲဆင်းကြည့်အုံးမှ...

"Hum, Yan Lon is barking! I will go
into the yard and look around."

ဟင်...လူစိမ်းတွေခြံနားကပ်
လာတာပဲ...ရန်လုံဟောင်တော့
သူတို့ပြန်သွားပြန်ပြန်...

"Hum! The strangers came near the fence.
As Yan Lon barked, they went away."

အောင်နက်ကတော့ထိုသို့မဟုတ်၊
နေခင်းဘယ်ဖြတ်သွားဖြတ်လာမှန်
သမျှလုံဟောင်တတ်သည်...

Aung Net was not like that.
He barked every passer-by in the daytime.

ရန်လုံက...
Yan Lon said,

မင်းဘာဖြစ်လို့မ
လိုအပ်ဘဲဟောင်
နေရတာလဲ...

"Why do you bark
unnecessarily?"

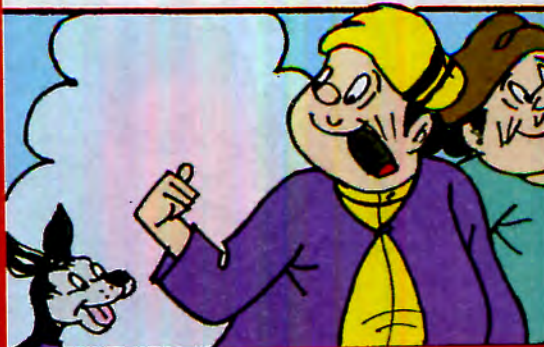
အဟောင်ခံရသူများကအောင်နက်
လို့မုန့်များ၊ထန်းလျှော်များလွှေး
ပြာသည်...

The persons whom Aung Net barked at
fed him
snacks and jaggery.

အောင်နက်ကသူတို့ကိုမဟောင်
တော့ပေ...

Aung Net no longer barked at them.

တွေ့လားရန်လုံ၊ ငါ့အကြံမပိုင်သူ
လား...သူတို့ကိုငါဟောင်တော့
သူတို့ကငါ့ကိုလှောက်ပြီးမုန့်လွှေး
ပြာတယ်...

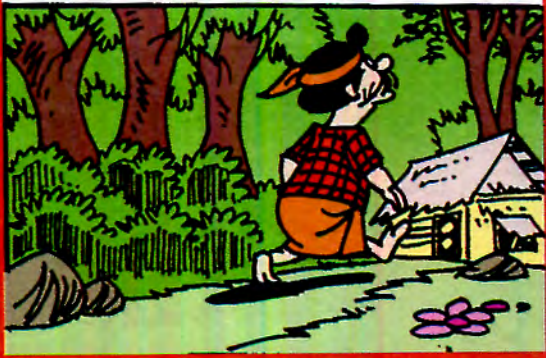
"You see! Yan Lon, is my idea good?
As I bark at them, they feed me
snacks because they are afraid of me."

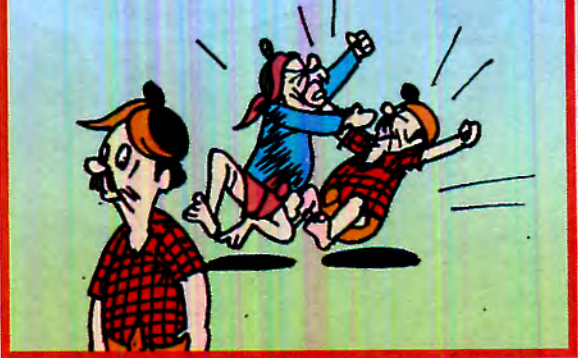
မင်းလှည့်မဟုတ်သေးပါဘူး၊
သတိထားနဲ့...
"Your deed is not right. Take care."

သူတို့ရွာတွင်ဦးဘလျား ဆိုသူတစ်
ယောက်ရှိသည်...
There was a man called U Ba Kyar in their
village.

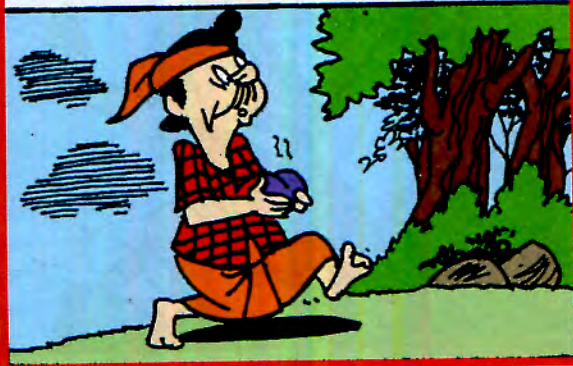
ဦးဘလျားကဦးသာအောင်နှင့်လယ်
လိစ္စရန်ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်...
U Ba Kyar fought with U Thar Aung about the
farm.

တော်တော်ဆိုးတဲ့ခွေးပါ၊ ငါဖြတ်
သွားတိုင်း ငါ့ကိုဟောင်နေပါလား၊
ဒီကောင်လိုပညာပေးရမယ်...
"This dog is very bad. Whenever I pass,
he barks at me. I am going to give a
lesson to him."

တစ်နေ့တွင်ဦးဘလျားသည်ခရမ်းသီး
တစ်လုံးကိုဖိဖုတ်ပြီးယူလာသည်...
One day, U Ba Kyar took a hot baked eggplant.

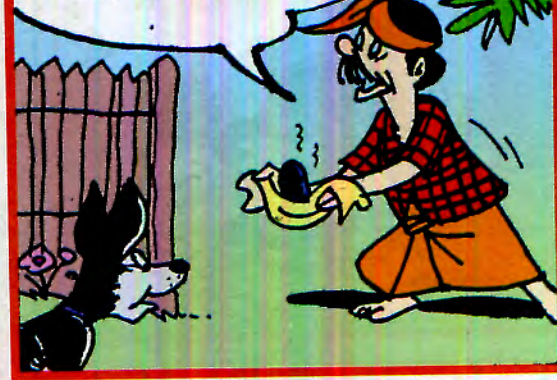
အောင်နက်ကဦးဘလျားလိုဟောင်
တော့...
When Aung Net barked,

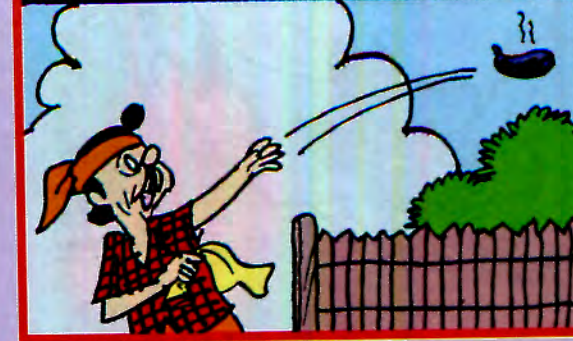
ဦးဘလျား၏ပုံစံက စားစရာကျွေး
တော့မည်ပုံစံဖြစ်သဖြင့် အောင်နက်
ကဟောင်တာကိုရပ်လိုက်သည်...
As U Ba Kyar's manner was as if he would feed him,
Aung Net stopped barking.

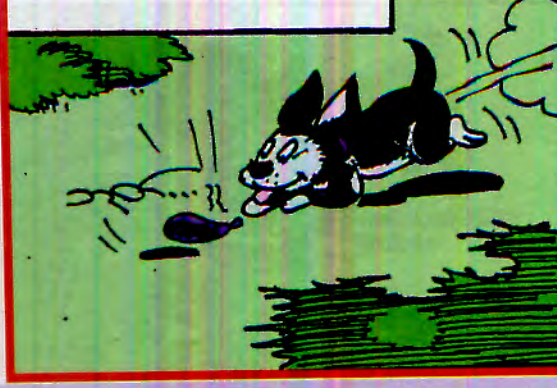
ကဲ...မဟောင်နဲ့တော့
ရော့...မင်းစားဖို့...
"Well, don't bark anymore.
Take it to eat."

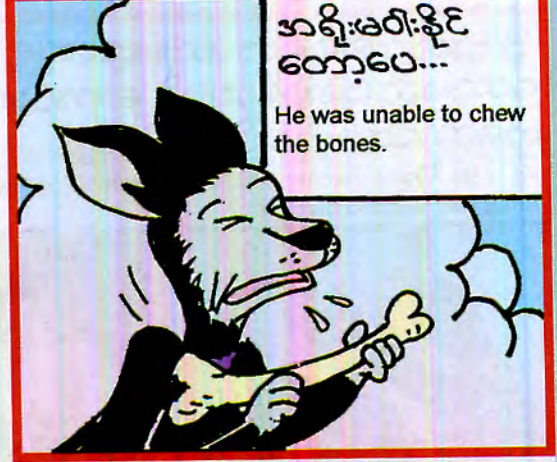
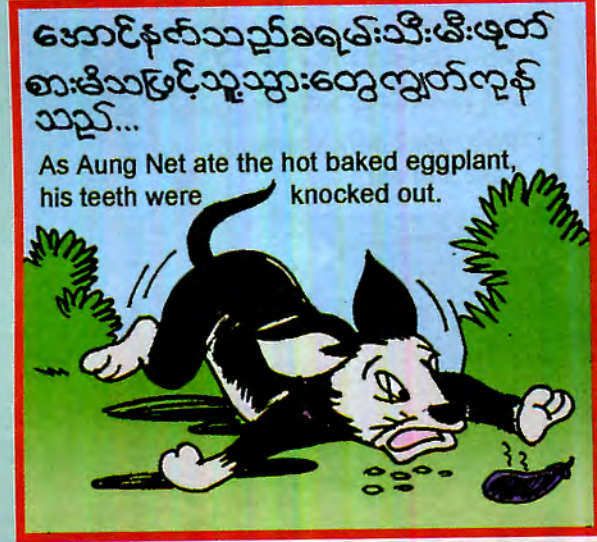

ဦးဘလျားကခရမ်းသီးဖိဖုတ်ကို
အောင်နက်ကိုပစ်ကျွေးလိုက်သည်...
U Ba Kyar fed Aung Net the hot baked
eggplant throwing.

အောင်နက်ကဝမ်းသာအားရဖြင့်
ဟပ်လိုက်ရာ...
Aung Net ran gladly to eat.

ဦးဦးပုံပြောမယ်

ပျောက်ဆုံးသွားသော ပတ္တမြား

အောင်မွန်ကျော်

ဟိုးရှေးရှေးတုန်းက တိုင်းပြည်တစ်ပြည်မှာ အင်အားကြီးမားလှတဲ့ ဘုရင်ကြီးတစ်ပါးရှိတယ်။ တစ်နေ့ကျတော့ မှူးကြီးမတ်ရာတွေခြံရံတဲ့ နန်းညီလာခံမှာ ဘုရင်ကြီးဟာ ဝမ်းနည်းကြေကွဲနေတယ်။ ဉာဏ်ပညာထက်မြက်တဲ့ ပညာရှိအမတ်ချုပ်ကြီးက ဘုရင်ကြီးကို မေးမြန်းတယ်။

“ကမ္ဘာကြီးကိုပိုင်စိုးသူ အရှင်မင်းမြတ်၊ အဘယ်ကြောင့် ရွှေမျက်နှာတော်ညှိုးရော်နေရပါသလဲ၊ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စေမဲ့ကိစ္စမျိုးကို စိတ်ထဲမထားသင့်ပါဘူး မင်းကြီး”

အမတ်ချုပ်ကြီးကို ဘုရင်ကြီးက သူ့ရဲ့သောကကို ပြောမပြဘူး။ အမတ်ချုပ်ကြီးက သူ့အပေါ်စိုးရိမ်ပေမဲ့ ဘုရင်ကြီးအတွက်တော့ မခံချိမခံသာဖြစ်သွားတယ်။

“သင် စကားပြောတာတော့ ကောင်းပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သင့်မှာ ဝမ်းနည်းစရာကိစ္စတစ်ခုရှိခဲ့ရင် သင်ဆုံးဖြတ်တဲ့အကြံအတိုင်း လက်တွေ့

မှာကျင့်သုံးဖို့ မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာ ငါ့ကိုယ်တော် ယုံကြည်တယ်”

ဘုရင်ကြီးက သူ့ရဲ့အမတ် ချုပ်ကြီးကို စမ်းသပ်ဖို့ဆုံးဖြတ် လိုက်တယ်။ ဘုရင်ကြီးက အမတ် ချုပ်ကြီးကို ညီလာခံပြီးဆုံးချိန် ရောက်ရင် နန်းတော်ထဲမှာ စောင့် နေဖို့ပြောတယ်။

အမတ်ချုပ်ကြီးက နန်းတွင်း က ခန်းမဆောင်တွေကို ဖြတ်သန်း လာပြီး ဘုရင်ကြီးနောက်ပေးလာမဲ့ အမိန့်တွေကို စောင့်စားနေတယ်။ ဘုရင်ကြီးက အဖိုးထိုက်တန်လှတဲ့ ပတ္တမြားတစ်လုံးကို လှပတဲ့ဆင်စွယ် ကြုတ်ထဲက ထုတ်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ အမတ်ချုပ်ကြီးရဲ့လက်ထဲ ကို ထည့်ပေးကာ အထူးဂရုစိုက်ပြီး စောင့်ရှောက်ဖို့အမိန့်ပေးလိုက် တယ်။

အမတ်ချုပ်ကြီး အိမ်ပြန် ရောက်တော့ သူ့ရဲ့ဇနီးသည်က

ညောင်စောင်းပေါ်မှာ လဲလျောင်းနေ တာကို တွေ့ရတယ်။ သူက ဇနီး သည်အား ပတ္တမြားကို စောင့်ရှောက် ဖို့ပြောတယ်။ ဇနီးသည်က သူ့ရဲ့ ငွေသားသေတ္တာထဲက အကန့်ထဲ မှာထည့်လိုက်ပြီး သိမ်းထားလိုက် တယ်။

ပရိယာယ်များတဲ့ ဘုရင်ကြီး ဟာ အမတ်ချုပ်ကြီးကို ပတ္တမြား ပေးထား ပြီးပြီးချင်းမှာပဲ အမျိုးသမီး သူလျှိုတွေကို နောက်ကလိုက်ခိုင်း ပြီး ပတ္တမြားဘယ်နေရာမှာထားတယ် ဆိုတာကိုမှတ်ထားဖို့ စေလွှတ်လိုက် တယ်။ ရက်အနည်းငယ်ကြာတဲ့ နောက်မှာ ဘုရင်ကြီးဟာ အမတ်ချုပ် ကြီးရဲ့အိမ်က ဘဏ္ဍာစိုးကိုပတ္တမြား ခိုးယူပေးဖို့ တံစိုးလက်ဆောင်ပေး ပြီး စည်းရုံးတယ်။ ပတ္တမြားရတနာ ကိုခိုးယူပြီး ဘဏ္ဍာစိုးက လာဆက်သ တဲ့အချိန်မှာ ဘုရင်ကြီးက မြစ် ကမ်းစပ်အပေါ်မှာရှိတဲ့ နန်းတော်ရဲ့

လေသာပြတင်းမှာထိုင်နေတယ်။ ဘဏ္ဍာစိုးရဲ့လက်ထဲကပတ္တမြားကို ယူပြီးတော့ ဘုရင်ကြီးဟာ မြစ်ထဲ ကို လွှင့်ပစ်လိုက်တယ်။

နောက်တစ်နေ့မနက် ညီလာခံ ပြီးဆုံးတဲ့အချိန်မှာ ဘုရင်ကြီးက အမတ်ချုပ်ကြီးကို မေးတယ်။

“တစ်နေ့က ငါ့ကိုယ်တော် သင့်ကို သိမ်းထားဖို့ပေးခဲ့တဲ့ ပတ္တမြား ဘယ်နေရာမှာလဲ”

အမတ်ချုပ်ကြီးက-

“ကျွန်တော်မျိုးဆီမှာရှိပါ တယ် အရှင်မင်းကြီး”

“ကောင်းပြီ၊ အဲဒါဆိုရင် အဲဒီ ပတ္တမြားကို ချက်ချင်းအလိုရှိတော် မူတယ်။ သွားပြီးတော့ယူဆောင် ချေ”

အမတ်ချုပ်ကြီးက အံ့အား သင့်သွားတယ်။ သူ အိမ်ကိုပြန် ရောက်တဲ့အခါမှာ ပတ္တမြားကိုဘယ် နေရာမှာမှ ရှာလို့မတွေ့တော့ဘူး။ သူဟာ ဘုရင်ကြီးဆီကို ချက်ချင်းပဲ ပြန်သွားပြီး ပတ္တမြားပျောက်ဆုံး တဲ့အကြောင်းကို လျှောက်ထား လိုက်တယ်။

“အရှင်မင်းကြီး ကျွန်တော် မျိုးကို ရက်အနည်းငယ်ရှာခွင့်ပြုလို့ ရှိရင် ကျွန်တော်မျိုး အရှင်မင်းကြီး ရဲ့လက်ဝယ်ကို ပြန်လည်ယူဆောင် ပေးနိုင်မယ်လို့ မျှော်လင့်မိပါတယ်”

ဘုရင်ကြီးက ရယ်မောလိုက် ပြီး-

“ကောင်းပြီ၊ ငါ့ကိုယ်တော်

“ငါတို့ရဲ့ပစ္စည်းဥစ္စာအစုအဝေးကို ပျော်ပျော်ပါးပါး လွတ်လွတ်လပ်လပ်သုံးစွဲကြတာပေါ့ ရှင်မရေ၊ ငါတို့ မကြာခင်မှာပဲ သေကြရတော့မှာ”

တေဇရုပ်စုံ

သင့်ကို ပတ္တမြားရှာဖွေဖို့အချိန် သုံးရက်ပေးမယ်။ သတ်မှတ်ချိန်စေ့လို့ မှမတွေ့ခဲ့ရင် သင်ရော သင့်ကိုချစ်တဲ့သူတွေပါ ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်တာကို ခံရမယ်။ သင့်ရဲ့အိမ်ကို မြေကြီးမှာ ပြားပြားဝပ်အောင်လုပ်ပြီး မြည်းတွေကို အပေါ်ကနေ လယ်ထွန်ခိုင်းမယ်”

အမတ်ချုပ်ကြီးဟာ စိတ်နှလုံးလေးလံပြီး နန်းတော်ထဲကနေ ထွက်လာခဲ့တယ်။ သူဟာ ပျောက်ဆုံးသွားတဲ့ ပတ္တမြားကို နေရာအနှံ့ရှာဖွေတယ်။ ဒါပေမဲ့ ပတ္တမြားက ထူးထူးဆန်းဆန်းပျောက်ဆုံးသွားလို့ ပတ္တမြားကို ရှာတွေ့ဖို့ မျှော်လင့်ချက်မရှိတော့ဘူးဖြစ်နေတယ်။

‘ငါ့ပိုင်ဆိုင်မှုတွေကို လွှဲပြောင်းပေးဖို့ ဘယ်သူမှမရှိဘူးလို့ သူက တွေးထင်လိုက်တယ်။ ငါ့ရဲ့ဇနီးသည်ကတော့ ငါ့ကိုချစ်တဲ့တစ်ယောက်တည်းသောသူပဲ။ နောက်သုံးရက်ကြာရင်တော့ ငါတို့နှစ်ယောက်စလုံး သေကြရတော့မယ်။ ဒီအချိန်အတောအတွင်းမှာ ပျော်ပျော်နေတာကမှ ငါတို့အတွက် ပိုကောင်းလိမ့်မယ်။ ငါတို့အဖို့ ကျန်နေသေးတဲ့ အချိန်အများစုမှာ ပျော်ပျော်နေရမယ်။’

အမတ်ချုပ်ကြီးက စိတ်ထဲက အဲဒီလိုတွေးတောပြီး သူ့ရဲ့ဇနီးသည်ကို သူ့ဆုံးဖြတ်ချက် ပြောပြလိုက်တယ်။

“ငါတို့ရဲ့ပစ္စည်းဥစ္စာနေတွေ

ကို ပျော်ပျော်ပါးပါး လွတ်လွတ်လပ်လပ် သုံးစွဲကြတာပေါ့ ရှင်မရေ၊ ငါတို့ မကြာခင်မှာပဲ သေကြရတော့မှာ”လို့ ဇနီးသည်ကို ပြောလိုက်တယ်။

ဇနီးသည်က သက်ပြင်းတစ်ချက်ကို လေးလေးပင်ပင်ချလိုက်ပြီး-

“မောင်ကြီးရဲ့ဆန္ဒအတိုင်းပါပဲ။ ကံကြမ္မာက ကျွန်မတို့ကို ရက်ရက်စက်စက် အလဲထိုးတာကိုး၊ ဒီကံကြမ္မာကိုပဲ ကျွန်မတို့ ကောင်းကောင်းမွန်မွန်လက်ခံကြတာပေါ့”လို့ ပြန်ပြောလိုက်တယ်။

အဲဒီနေ့မှာ အမတ်ချုပ်ကြီးရဲ့အိမ်မှာ ပွဲလမ်းသဘင်တွေကို ပျော်ရွှင်မြူးထူးစွာ ကျင်းပတယ်။ ဂီတပညာရှင်ပေါင်းစုံကို ဖိတ်ခေါ်ပြီး ခန်းမထဲမှာလဲ ဧည့်သည်တွေနဲ့ပြည့်နေတယ်။ ဧည့်သည်တွေကို စားကောင်းသောက်ဖွယ်တွေနဲ့ တည်ခင်းဧည့်ခံကျွေးမွေးတယ်။ တစ်အိမ်လုံး ဂီတသံတွေနဲ့ ရယ်မောသံတွေဟာ နေ့ရောညပါ ပြည့်နေတယ်။

အစားအစာတွေအများကြီးကိုလဲ ဆင်းရဲသားတွေကို ဝေငှပြီး ပေးတယ်။ အိမ်ကိုလာတဲ့ ဘယ်သူပဲ ဖြစ်ဖြစ် လက်ဗလာနဲ့ ပြန်မထွက်စေရဘူး။ ကုန်သည်တွေက လတ်ဆတ်တဲ့သစ်သီးတွေကို လက်ဆောင်ပေးတဲ့အခါ ရွှေဒင်္ဂါးတွေကို ပြန်ပြီး တော့ဆုချတယ်။ ကုန်သည်တွေလဲ ပျော်ရွှင်မြူးထူးပြီး ပြန်သွားကြ

တယ်။

အနီးအနားမှာရှိတဲ့ ရွာတစ်ရွာမှာ ဆင်းရဲတဲ့ပန်းသည်မနဲ့ တံငါသည်မိန်းမတို့ နေထိုင်တယ်။ သူတို့နှစ်ယောက်က အိမ်နီးနားချင်း တွေဖြစ်ပြီး ရင်းနှီးတဲ့မိတ်ဆွေတွေလဲ ဖြစ်ကြတယ်။ ပန်းသည်မဟာ ဈေးကိုသွားရင်း အမတ်ချုပ်ကြီးရဲ့အိမ်မှာ ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲတွေကျင်းပနေတဲ့သတင်းကို ကြားလိုက်ရတယ်။ ဒါကြောင့်မို့လို့ သူဟာ အမတ်ချုပ်ကြီးရဲ့အိမ်ကို အလျင်စလိုသွားပြီး ဟင်းသီးဟင်းရွက်တွေ၊ ပန်းကုံးတွေကို လက်ဆောင်ပေးတယ်။ ဆုလာဘ်အနေနဲ့ ရွှေဒင်္ဂါးတစ်ပြားကို လက်ဆောင်ရလိုက်တယ်။ အဲဒီနောက် ပန်းသည်မဟာ တံငါသည်မိန်းမဆီကို သွားပြီးတော့ အမတ်ချုပ်ကြီးရဲ့အိမ်ကို ငါးလက်ဆောင်သွားပေးဖို့အကြံပြုတယ်။ တံငါသည်မိန်းမကို သူ့လိုပဲ ဆုလာဘ်ရစေချင်လို့ပဲဖြစ်တယ်။

တံငါသည်မိန်းမက တော်တော်ဆင်းရဲတယ်။ သူ့ရဲ့ခင်ပွန်းကတော့ နေ့စဉ်လိုလိုငါးဖမ်းထွက်ရတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူဟာ ငါးကြီးတွေကိုမိခဲတယ်။ ငါးသေးသေးလေးတွေကိုသာမိပြီး ဈေးထဲမှာရောင်းရင်လဲ ဈေးသိပ်မရဘူး။ ဒါကြောင့်မို့လို့ တံငါသည်မိန်းမက သူ့ကိုယ်သူ ပြောတယ်။

“ငါ့ယောက်ျားဖမ်းလို့ရတဲ့ ငါးတွေလောက်နဲ့ အမတ်ချုပ်ကြီး

ကို လက်ဆောင်ပေးဖို့ခက်လိမ့်မယ်။ သူ့ကို သွားပြီးစော်ကားသလိုဖြစ် လိမ့်မယ်”

သူဟာ အဲဒီအကြောင်းကို ထပ်ပြီးတော့ မတွေးတော့ဘူး။

ဒါပေမဲ့ နောက်တစ်နေ့မနက် မှာတော့ သူတို့အဖို့ ကံကောင်း သွားတယ်။ တံငါသည်ဟာ အိန္ဒိယ ရေချိုငါးတွေထဲမှာ အရသာအရှိ ဆုံးဖြစ်ပြီး ကြီးမားလှတဲ့ ရိဟူငါး တစ်ကောင်ကို ဖမ်းမိလာတယ်။ သူ ဖမ်းမိလာတဲ့ငါးကြီးကို အိမ်ကိုယူ လာပြီး ဇနီးသည်ကိုပြလိုက်တယ်။ ဇနီးသည်က ငါးကြီးကို ချက်ချင်းပဲ တောင်းထဲမှာထည့်ပြီး သန့်ရှင်းတဲ့ အဝတ်စနဲ့အုပ်ပြီး အမတ်ချုပ်ကြီး ရဲ့အိမ်ကိုသွားတော့တယ်။ အမတ် ချုပ်ကြီးက ရိဟူငါးကြီးကိုမြင်တော့ နှစ်သက်သဘောကျသွားတယ်။ ဒါကြောင့်မို့လို့ ရွှေဒင်္ဂါးတစ်ပြား ပေးရမဲ့အစား နှစ်ပြားပေးလိုက် တယ်။ တံငါသည်မိန်းမဟာ အကြီး အကျယ်ပျော်ရွှင်သွားတော့တယ်။ သူဟာ ရုလာတဲ့ဆုလာဘ်နဲ့အတူ အိမ်ကိုပြန်ပြေးတော့တယ်။ သူတို့ လင်မယားနှစ်ယောက်အဖို့ လပေါင်း များစွာ သက်သောင့်သက်သာနေ နိုင်မဲ့ ပမာဏပဲဖြစ်တယ်။

ဒါဟာ အမတ်ချုပ်ကြီးရဲ့ နောက်ဆုံးနေ့ဖြစ်တဲ့ တတိယမြောက် နေ့လဲဖြစ်တယ်။ နောက်တစ်နေ့မှာ သူနဲ့သူ့ဇနီးသည်တို့နှစ်ယောက် ဟာ ကွပ်မျက်ခံရတော့မှာပဲ ဖြစ်

တယ်။ အမတ်ချုပ်ကြီးက ငါးဟင်း ကိုကြိုက်တဲ့အတွက် ဇနီးသည်ကို ပြောလိုက်တယ်။

“ဒီနေ့အဖို့ အရသာရှိတဲ့ ငါးဟင်းတစ်ခွက်စားကြစို့၊ ငါတို့ ဒီလိုမျိုး နောက်တစ်ကြိမ်ကြုံတော့ မှာမဟုတ်ဘူး၊ ဒီမှာကြည့်ပါဦး ကောင်းလိုက်တဲ့ ရိဟူငါးကြီး၊ ဒီငါး ကို မီးဖိုချောင်ထဲယူသွားပြီး ငါး ဟင်းချက်ခိုင်းပေးတော့”

အမတ်ချုပ်ကြီးနဲ့သူ့ဇနီး သည်ဟာ စားဖိုမှူး ငါးခုတ်တာကို စောင့်ကြည့်ဖို့ အတူတူထိုင်လိုက်ကြ တယ်။ စားဖိုမှူးက မီးဖိုချောင်သုံး ဓားကိုယူပြီး အလုပ်စတင်လုပ်တော့ တယ်။

စားဖိုမှူးက ငါးဗိုက်ကိုခွဲ လိုက်တဲ့အခါမှာ ဘုရင်ကြီး မြစ်ထဲ ကို လွှင့်ပစ်ထားတဲ့ ပတ္တမြားက ထွက်ကျလာတယ်။

အမတ်ချုပ်ကြီးတို့ ဇနီး မောင်နှံဟာ အလွန်အမင်းအံ့အား သင့်ပြီး ပျော်ရွှင်သွားတော့တယ်။ အမတ်ချုပ်ကြီးဟာ ပတ္တမြားကို အမွှေးနံ့သာရည်တွေနဲ့ ချက်ချင်း ဆေးကြောလိုက်ပြီး ဘုရင်ကြီးဆီ အချိန်မဆွဲတော့ဘဲ သွားရောက် ဆက်သလိုက်တယ်။

ဘုရင်ကြီးကလဲ သူ မြစ်ထဲ ပစ်ချခဲ့တဲ့ ပတ္တမြားကိုပြန်တွေ့ လိုက်တော့ အမတ်ချုပ်ကြီးနည်းတူ အံ့ဩသွားတော့တယ်။ ဘုရင်ကြီး က ပတ္တမြားကို ဘယ်လိုပြန်ရသလဲ

ဆိုတဲ့အကြောင်းအရင်းကို မေးမြန်း တော့တယ်။ အမတ်ချုပ်ကြီးက သူ ပိုင်ဆိုင်တဲ့ စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေကိုသုံးစွဲ ခဲ့ပုံတွေ၊ ငါးတစ်ကောင်လက်ဆောင် ရရှိခဲ့ပုံတွေ၊ အဲဒီငါးကို ဗိုက်ခွဲလိုက် တော့ ပတ္တမြားထွက်ကျလာပုံတွေ ကို ရှင်းပြလိုက်တယ်။

ဘုရင်ကြီးက ပတ္တမြားပျောက် ဆုံးမှုမှာ သူ့အနေနဲ့ ပါဝင်ပတ်သက် ခဲ့ကြောင်းကို ရှင်းပြလိုက်တယ်။

“ဒါပေမဲ့ သင် ငါကိုယ်တော် ကိုပေးခဲ့တဲ့ အကြံဉာဏ်ကို ပြန် ကျင့်သုံးတယ်လို့ ငါမြင်တယ်။ စိတ်ညစ်စရာတွေ ကုန်ဆုံးပါပြီ”လို့ ဘုရင်ကြီးကပြောတယ်။

ဘုရင်ကြီးက အမတ်ချုပ် ကြီးကို ဂုဏ်ထူးဆောင်ဘွဲ့များ ပေးအပ်ခဲ့ပါတယ်။ ဘုရင်ကြီးက အမတ်ချုပ်ကြီးကို သူ့ရဲ့ပညာဉာဏ် အမြော်အမြင်တွေကြောင့် နန်းတွင်း သူ၊ နန်းတွင်းသား၊ မှူးကြီးမတ်ရာ သေနာပတိတွေရဲ့ရှေ့မှောက်မှာပဲ ချီးကျူးစကားဆိုတယ်။

ဒါကြောင့်မို့လို့ အမတ်ချုပ် ကြီးရဲ့ ကံကြမ္မာဆိုးတွေဟာ ချက်ချင်း ကောင်းကျိုးအဖြစ် ပြောင်းလဲသွား တယ်။ ။

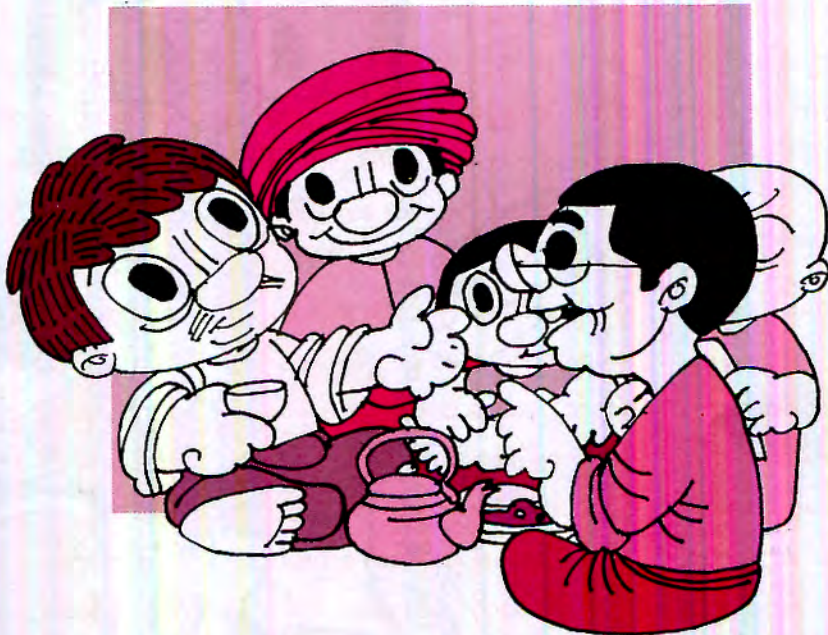
အောင်မွန်ကျော်

(အိန္ဒိယပုံပြင် The Lost Ruby ကို ဘာသာပြန်ဆိုပါတယ်)

မြန်မာမှုဥပစာစကားများ

စည်းဝါးကိုက်

ရေနံသာမောင်ကျော်ညွန့်

“ဦးတင်ဝင်း၊ ဒေါ်စန်းတို့အိမ်ကို ယနေ့ည ဆေးသောက်၊ ကွမ်းစား ကြွကြွပါဗျိုး” တစ်ရွာလုံးကြားရအောင်လို့ အသံချဲ့စက်နဲ့ ဗျိုးဟစ်ကြေညာနေတယ်။ ဗျိုးဟစ်သံကြားတော့ ကျုပ်မြေးက ကျုပ်ဆီရောက်လာတယ်။ “ဘာဘာ...ကျောင်းသွားနေတုန်း ဘကြီးတင်ဝင်းလာသွားတယ်၊ ညကျရင် သူတို့အိမ်မှာ ဆေးသောက်၊ ကွမ်းစား လူစုထားတယ်တဲ့၊ ဘာဘကိုယ်တိုင် လာခဲ့ပါအုံးလို့ မှာသွားတယ်”လို့ ပြောပြပါတယ်။

“သွားရမှာပေါ့ကွာ၊ အသံချဲ့စက်နဲ့ တစ်ရွာလုံးဖိတ်ထားတာကိုလဲ ဘာဘကြားပါတယ်”
 “ဘာဘ...ဘကြီးတင်ဝင်းတို့က ဘာလို့ ဆေးသောက်၊ ကွမ်းစားဖိတ်တာလဲ”
 “ဆေးသောက်၊ ကွမ်းစားလို့ အမည်တပ်ပြီး ဖိတ်ကြားတာက တို့ရွာရဲ့ ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက်လေ့တစ်ခုကွဲ့၊ သားရှင်ပြုအလှူပြုလုပ်မယ်ဆိုတာကို တစ်ရွာလုံးသိအောင် အသိပေးရင်းနဲ့ အလှူပြုမှာ ဝေယျာဝစ္စလုပ်ငန်းတာဝန်တွေ ခွဲဝေပေး

ဖို့ ဖိတ်ကြားတာပါပဲ၊ ဖိတ်ကြားလို့ ရောက်လာတဲ့သူတွေကို ရေခွေးကြမ်း၊ လက်ဖက်ပဲကြော်၊ ဆေးလိပ်၊ ကွမ်းယာ စတဲ့ စားစရာတွေနဲ့ ဧည့်ခံတယ်။ အလှူရှင်ဧည့်ခံတဲ့ ရေခွေးကြမ်းတွေသောက်၊ လက်ဖက်ပဲကြော်တွေစား၊ ဆေးလိပ်သောက်သူတွေကသောက်၊ ကွမ်းယာဝါးသူတွေကဝါးရင်းနဲ့ ဘာဘတို့လိုရွာလူကြီးတွေပြောတာကို နားထောင်နေကြတယ်”
 “ဘာဘတို့ရွာလူကြီးတွေက အလှူပြုမှာ မလစ်ဟင်းစေဘဲ ရှေ့

ရှော့ရှူရှူပြီးမြောက်အောင်လို့ တစ်ရွာလုံးစုပေါင်းဆောင်ရွက်ရမဲ့ လုပ်ငန်းတွေ၊ အဖွဲ့လိုက်ဆောင်ရွက် ရမဲ့လုပ်ငန်းတွေကို ပြောပြကြရ တယ်။ အဖွဲ့လိုက်ဆောင်ရွက်ရမဲ့ လုပ်ငန်းတွေ လုပ်ဆောင်ကြဖို့ကို တော့ အဖွဲ့တွေဖွဲ့ပေးပြီး တာဝန် တွေခွဲဝေပေးကြရတာပေါ့ကွာ”

“ဘဘတို့တွေပြောပြကြတဲ့ လုပ်ငန်းတာဝန်တွေက ဘာတွေလဲ ဘဘ”

“အလှူပွဲတစ်ပွဲလုပ်မယ်ဆို ရင်တစ်ရွာလုံးမှာရှိတဲ့ ရွာသူ၊ ရွာ သားတွေအားလုံး စုပေါင်းဆောင် ရွက်ပေးကြရတယ်။ အလှူပွဲမတိုင် ခင်မှာ ချက်ရေးပြုတ်ရေးအတွက် ထင်းအလုံအလောက်ရှိအောင် ကြို ပြီးစုဆောင်းရတယ်။ မဏ္ဍပ်ဆောက် ကြရတယ်။ ဧည့်သည်တွေအတွက် ထမင်းစားဆောင်ဆောက်ကြရ တယ်။ အလှူပွဲပြီးတော့ ဆောက်ပြီး သားမဏ္ဍပ်နဲ့ ထမင်းစားဆောင်တွေ ပြန်သိမ်းရတယ်။ အဲဒီလုပ်ငန်းတွေ ကိုတော့ တစ်ရွာလုံးက စုပေါင်းလုပ် ကြရတယ်။ လုပ်ငန်းအဖွဲ့တွေက တော့ သံဃာတော်တွေအတွက် ဝေယျာဝစ္စအဖွဲ့၊ ရေအဖွဲ့၊ ထမင်း ချက်၊ ဟင်းချက်အဖွဲ့၊ ဧည့်ခံကျွေး မွေးရေးအဖွဲ့၊ လိုရာသုံးအဖွဲ့ စတဲ့ အဖွဲ့တွေဖွဲ့ပေးထားရတယ်။ အလှူ ပွဲမှာ ဝေယျာဝစ္စဆောင်ရွက်ပေးကြ ရတဲ့အဖွဲ့တွေပေါ့ကွာ”

“အဖွဲ့တွေက အများကြီးပဲ

နော် ဘဘ”

“ဟုတ်ပါ...မြေးရယ်၊ အဖွဲ့ တွေက အများကြီးပဲ။ အဖွဲ့တွေထဲ မှာ အမျိုးသားတွေချည်းမဟုတ် ဘူး၊ အမျိုးသမီးတွေလဲပါတယ်။ ရွာထဲမှာ အလှူတစ်လှူရှိပြီဆိုရင် ရွာသူ၊ ရွာသားတွေအားလုံး တပျော် တပါးနဲ့ အင်တိုက်အားတိုက် လုပ် အားဒါနပေးကြတယ်။ ကိုယ့်တာဝန် ကိုယ် ကျေပွန်အောင်ဆောင်ရွက် ပေးကြတာ တက်ညီလက်ညီပဲ။ ဒါ ကြောင့်လဲ အလှူပွဲတိုင်း အောင်မြင် ပြီးမြောက်သွားတာပဲ။ အဲဒီလို ပြီးမြောက်အောင်မြင်အောင်လို့လဲ အလှူပွဲမတိုင်ခင်မှာ ရွာသူ၊ ရွာသား တွေကို ဆေးသောက်၊ ကွမ်းစား ဖိတ်ကြားပြီး စည်းဝါးကိုက် ကြိုတင် စီမံထားရတာပေါ့ကွာ”

“ဘဘပြောလိုက်တဲ့ စည်းဝါး ကိုက်ဆိုတာကို ရှင်းပြပေးပါအုံး ဘဘ”

“စည်းဝါးကိုက်ဆိုတာက တော့ တင်စားပြီးပြောတဲ့ ဥပစာ စကားပါမြေးရဲ့။ တူရိယာတီးမှုတ် တဲ့အခါမှာဖြစ်ဖြစ်၊ တေးသီချင်း သီဆိုတဲ့အခါမှာဖြစ်ဖြစ် စည်းဝါး ကိုက်အောင် တီးမှုတ်ရတယ်။ သီဆို ရတယ်။ တီးမှုတ်သီဆိုတာ စည်းဝါး မကိုက်ရင် နားထောင်လို့မကောင်း ဘူး၊ တီးမှုတ်သီဆိုတဲ့အခါမှာ စည်း ကိုက်ဝါးကိုက်၊ စည်းဝါးကိုက်နေမှ သာယာနာပျော်ဖွယ်ကောင်းတယ်။ ဒါကြောင့် တီးမှုတ်သီဆိုခဲ့သူတွေ

က စည်းကိုက်ဝါးကိုက်၊ စည်းဝါး ကိုက်အောင်ကြိုတင်လေ့ကျင့်ထား ကြရတယ်။ အလုပ်တစ်ခုပြီးမြောက် အောင်မြင်ဖို့ဆိုရင်လဲ ပါဝင်ဆောင် ရွက်ကြရမဲ့သူတွေအားလုံးနဲ့ စိတ်တူ ကိုယ်တူသဘောတူညီညွတ်အောင် ကြိုတင်ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ထားကြရ တယ်။ စိတ်တူကိုယ်တူသဘောတူ ညီညီညွတ်ညွတ်နဲ့ လုပ်ငန်းဆောင် ရွက်လိုက်တော့ အောင်မြင်တာပေါ့ ကွယ်။ ညီညွတ်အောင် ကြိုတင် ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ထားပြီး ဆောင်ရွက် ထားတာကို စည်းဝါးကိုက်တယ် လို့ ခေါ်တာပေါ့ မြေးလေးရယ်”

“ဒါဆို ဘဘက ညကျရင် စည်းဝါးကိုက်အောင် ညှိနှိုင်းတိုင်ပင် ဖို့ သွားမှာပေါ့နော်၊ သားလိုက်ခဲ့လို့ ရလား ဘဘ”

“လိုက်လို့ရတာပေါ့ဗျာ၊ ဘဘ နဲ့လိုက်ခဲ့၊ ဟိုရောက်ရင် ဘဘတို့ ပြောတာလဲကြားရမယ်၊ လက်ဖက် ပဲကြော်လဲစားရမယ်”

ဒီတော့ ကျုပ်မြေးက ကျုပ် ကို ပြုံးပြုံးကြီးကြည့်ပြီး-

“လိုက်မယ်... လိုက်မယ် ဘဘ။ ဟိုရောက်ရင် ဘဘတို့ပြော တာကိုလဲ နားထောင်မယ်။ ဘကြီး တင်ဝင်းတို့ အိမ်ကဧည့်ခံတဲ့လက်ဖက် ပဲကြော်ကိုလဲ စားမယ်နော် ဘဘ” လို့ ပြောနေပါရော။ ။

ရှေ့နဲ့သာမောင်ကျော်ညွန့်

တေဇရီပုံစံနှင့် အနုပညာ

ဆင်ခြင်အသိနဲ့ အတုယူမှုနိနိုင်းကြပါစေ

မောင်ဖျော်(ပေတစ်ပင်)

အဖြစ်အပျက်တွေ၊ ဇာတ်လမ်းတွေ၊ ပြကွင်းပြကွက်တွေနဲ့ပဲ ပြည့်နေတာ မဟုတ်လား။

‘မြေပူရာ ကင်းမှောင်’ဆိုသလို ကလေးတွေစာရိတ္တပျက်စီးပြီး အတုခိုးမှားစေတဲ့အထဲမှာ တီဗီဖရီးချန်နယ်တွေကပြနေတဲ့ ဇာတ်လမ်းတွဲတွေလဲပါတယ်လို့ ဦးဌေးကတော့ အားမနာဘဲ ပြောချင်တယ်ကွယ်။ မင်းတို့သိနေတာပဲလေ။

ကိုရီးယားဇာတ်လမ်းတွဲတွေ၊ ထိုင်းဇာတ်လမ်းတွဲတွေ၊ ဖိလစ်ပိုင်ဇာတ်လမ်းတွဲတွေ၊ နိုင်ငံခြားဇာတ်ကားတွေဆိုတာ မကြည့်ချင်မြင်လျက်သားမဟုတ်လား။ အပစ်အခတ်၊ အညစ်အပတ်တွေပြနေတာ မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုနဲ့ ဆန့်ကျင်ဖီလာတွေချည်းပဲ။ မောင်နဲ့နှမ၊ သားနဲ့အမိ မကြည့်ဝံ့အောင်ပေါ့။ ဘာသာပြန်တဲ့ တချို့စာသားတွေကလဲ လိင်အသားပေးစကားတွေကို တစ်တစ်ခွဲခွဲနဲ့ဖော်ပြထားတာမို့ မဖတ်ဝံ့လောက်အောင်ပဲ။ အဲဒီလိုဇာတ်လမ်းတွေကိုလူကြိုက်များလာမှန်းသိတော့ ဟော... ‘ငါးပွက်ရာ ငါးစာချ’တဲ့နေရာမှာ ကျွမ်းကျင်ပြီး အင်မတန်သိမ်မွေ့တဲ့အနုပညာကို

ချစ်သောတူ၊ တူမလေးတို့ရေ ... ဦးဌေးရဲ့ဇနီးက အထက်တန်းပြဆရာမတစ်ယောက်ပါ။ တစ်နေ့က ကျောင်းကပြန်လာပြီး ညည်းတယ်။ “အထက်တန်းအဆင့်ကလေးတွေဟာ ရိုင်းရိုင်းလာကြတယ်၊ မိန်းကလေးတွေကအစ”တဲ့။ ဦးဌေးက “ကလေးတွေရိုင်းတာလဲ မပြောနဲ့လေ၊ ဒီနေ့ လူမှုပတ်ဝန်းကျင်မှာက သူတို့ အတုခိုးမှားစရာတွေ ချည်းပဲမဟုတ်လား”လို့ ပြောလိုက်

တယ်။ မင်းတို့တွေ စဉ်းစားကြည့်လေ။ ဦးဌေးပြောတာ ဟုတ်၊ မဟုတ်ဆိုတာ။ မင်းတို့လက်ထဲမှာကိုင်ထားတဲ့ ဖုန်းကိုပဲကြည့်လိုက်လေ။ ဂိမ်းတွေကိုပဲကြည့်မလား၊ ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်၊ တယ်လီဂရမ်၊ ယူကျူဆိုတာတွေကိုပဲကြည့်မလား။ ဗဟုသုတဖြစ်ဖွယ်၊ အတုယူလိုက် နာဖွယ်တွေထက် ကလေးတစ်ဦးကို အတုခိုးမှားစေမဲ့၊ ကိုယ်ကျင့်တရားပျက်ပြားစေမဲ့

သုံးစားမရအောင်လုပ်တတ်တဲ့ တို့ရွှေမြန်မာတွေကလဲ ဇာတ်လမ်းတွေတွေရိုက်ပြီးပြလာတယ်လေ။ အစကတော့ ပြမဲ့ကြော်ငြာလေးတွေကြည့်ပြီး “အမယ်...တို့မြန်မာလဲ ဇာတ်လမ်းတွေလေးတွေရိုက်လာပြီပေါ့” လို့ ဦးဌေးက သဘောတွေကျနေတာ။ ဟောဗျာ...တကယ်လဲပြရာ ဦးဌေး သိပ်မကြည့်ရဲတော့ဘူး။ မြန်မာဆန်ဆန်ဝတ်တဲ့ မင်းသမီးထက် ကိုရီးယားမ၊ ထိုင်းမစတိုင်ဖမ်းပြီး မလုံတလုံဝတ်ထားသူတွေက ပိုများလာသလို ဇာတ်ဝင်ခန်းတွေမှာပြောတဲ့ စကားတွေကလဲ မိဘသွန်သင်ဆုံးမမှုမရှိတဲ့သူတွေပြောသလို အတုံးလိုက်အတစ်လိုက်နဲ့ ကြမ်းတမ်းလိုက်တာလေ။ နားမထောင်ရဲလောက်အောင်ပဲ။

ဇာတ်လမ်းကကျတော့ သူများအိမ်ထောင်ကို ကြာခိုကြ၊ လူကြတဲ့ကားတွေ။ တစ်လောကဟော့သွားတဲ့ အိမ်ထောင်ဆိုတဲ့ကားကို ကြည့်လေ။ ဆဲဆိုအော်ဟစ်နေတာနားကွဲမတတ်ပဲ။ ကိုယ်က မကြည့်ပေမဲ့ ဇနီးသည်ကြည့်နေတော့ ဦးဌေးမှာ မကြည့်ချင်လဲမြင်နေရ၊ မကြားချင်လဲကြားနေရပေါ့ကွယ်။ မှန်ရာပြောတာပါ။ ကျောင်းဆရာ ဦးဌေးက ကိုယ့်တပည့်တွေထဲက အပြစ်ကျူးလွန်သူကိုဆုံးမရင်တောင် “တယ်...သောက်သုံးမကျတဲ့ကောင်ပဲ” လို့သာ အပြင်းထန်ဆုံးပြောတတ်သူပါ။ အခု မြန်မာဇာတ်လမ်းတွေ

ကိုရီးယားကားနာမည်ကြီးရင် ကိုရီးယား၊ ထိုင်းကားနာမည်ကြီးရင် ထိုင်း စသဖြင့် အတုခိုးပြီးရိုက်ပြဖို့ပဲ စိတ်ကူးနေကြတယ်။ နှစ်ပေါင်းထောင်ချီပြီးတည်တံ့လာခဲ့တဲ့ တို့မြန်မာတွေရဲ့သမိုင်းကြောင်းတွေ၊ ဘုန်းစွမ်းလူစံပြခဲ့တာတွေကို ရိုက်ဖို့ကျ စိတ်လဲမဝင်စား၊ အားလဲမကျတတ်ကြဘူးကွဲ့။

တွေမှာ ကြည့်လိုက်ပါဦး။ ကန်တော့ပါရဲ့ကွယ်။ ‘စောက်’ဆိုတဲ့ စကားကို ပါဝင်တဲ့သူတွေက နှုတ်ရဲရဲနဲ့ပြောနေကြတယ်လေ။ ဖခင်ကို ‘ခင်ဗျား’ ဟာလူမဟုတ်ဘူး၊ နွား’ဆိုပြီး ဖခင်ကိုနွားနဲ့နှိုင်းပြောတဲ့ ဇာတ်လမ်းတွေ တောင်ရှိတယ်ဗျာ။ အဲဒါအနုပညာလား။

လူပြက်တွေပြက်တဲ့ပြက်လုံးတွေကိုလဲ နားထောင်ကြည့်လိုက်ရင် စကားလုံးအများစုက ခါးအောက်ပိုင်းကနေမထွက်သလို တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်လဲ မအေနှုမကိုင်တုတ်ပြီး ဟာသလုပ်နေကြတယ်။ ကိုယ့်အချင်းချင်းဆဲတာပါလို့ လေပြေထိုးနိုင်ပေမဲ့ ပရိသတ်ကိုဖျော်ဖြေနေတာမို့ ဒါဟာ ကြည့်နေတဲ့ ပရိသတ်ကိုစော်ကားခြင်းတစ်မျိုးလို့ ဦးဌေးက ယူဆတယ်။ ကြည့်နေတဲ့ပရိသတ်ဆိုတာ အရွယ်စုံရှိတာမို့ ဂါရဝတရားလေးတော့ ထားသင့်

တာပေါ့ကွယ်။ မဟုတ်ဘူးလား။ တူ၊ တူမလေးတို့ကို လိမ္မာယဉ်ကျေးအောင် သွန်သင်နေတဲ့ ဦးဌေးရဲ့စကားတွေလဲ ဒီတစ်ခါ စာမျက်နှာထက်တင်ဖို့ခက်အောင် ရုန်းရင်းကြမ်းတမ်းသွားပြီကွယ်။ ခွင့်လွှတ်ပါ။ ပြောကိုပြောသင့်တယ်ထင်လို့ ပြောရတာပါ။

ဒါတောင် ဦးဌေးပြောတာ အကင်းလောက်ပဲရှိသေးတာနော်။ မင်းတို့လို ငယ်ရွယ်နုနယ်တဲ့ကလေးတွေရဲ့စိတ်မှာ အကောင်းထင်အတုခိုးမှားစရာပြကွက်တွေ၊ ဝတ်စားဆင်ယင်မှုတွေ၊ မြန်မာလူမျိုးတစ်ယောက်ရဲ့နားကို လန့်သွားစေလောက်တဲ့ ပြောဆိုသရုပ်ဆောင်မှုတွေ အများကြီးရှိပါသေးတယ်။ ခေတ်မီမှုဆိုတဲ့ စကားအောက်မှာ ‘ယိုသူမရှက်၊ မြင်သူရှက်’စေတဲ့ ဝတ်စားဆင်ယင်မှုတွေကို ဝတ်ဆင်ပြနေတာတွေ၊ ဒီမိုကရေစီဆိုတဲ့စကားလုံးကိုတလွဲ

အသုံးချပြီး ဘယ်သူသေသေ ငတေ
မာပြီးရောစိတ်ဓာတ်နဲ့ ငွေမျက်နှာ
တစ်ခုတည်းကြည့်ပြီး ပရိသတ်ကို
အဆိပ်မှိုင်းတိုက်နေတာတွေဟာ
ဦးဋ္ဌေးတို့နိုင်ငံရဲ့ ရှေ့ရေးအတွက်
တော့ ရင်လေးစရာပါပဲ။ အနုပညာ
ဆိုတာ ပရိသတ်အပေါ်အထူးသဖြင့်
မင်းတို့လို လူငယ်လေးတွေအပေါ်
ကို လွှမ်းမိုးမှုမြန်တယ်မဟုတ်လား
ကွယ်။

ဒီလိုအပြောတွေ၊ အပြောတွေ၊
ကလေးတစ်ဦးအတွက် မမြင်အပ်တဲ့
အရာတွေကို ဖုန်းထဲက၊ တီဗီထဲ
ကနေ အမြဲမပြတ်တွေ့နေမြင်နေရ
တော့ ဒီကလေးရဲ့စိတ်ဓာတ်ဟာ
ဘယ်လိုဖြစ်လာမလဲ။ ကောင်းတာ
ထက် မကောင်းတာကိုပဲကြံစည်
စိတ်ကူးလာတော့မှာပေါ့။ ကိုယ်ပိုင်
စဉ်းစားတွေးခေါ်နိုင်စွမ်းအားနည်း
ချိန်မှာ သူတို့တောင် ပြောကြ၊ ပြ
ကြသေးတာပဲ။ ငါလဲ ပြောမှာ၊ ပြ
မှာပေါ့ဆိုတဲ့ အတွေးနဲ့ ပြောဆို
ပြုမူလာကြတော့ မိဘဆရာတွေ
ခမျာ မမြင်ဝံ့၊ မကြားဝံ့တွေဖြစ်
လာပြီး စိတ်မသက်မသာနဲ့ ရိုင်း
လိုက်တာဆိုပြီး သက်ပြင်းတချချ
သောကတဝေဝဖြစ်ရပြီပေါ့။ အခု
တော့ ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီးဌာနက
ဇာတ်လမ်းတွေမရိုက်ခင် စိစစ်တော့
မယ်လို့ ကြားရပါရဲ့။ ကျေးဇူးတင်
ပါတယ်။ အချိန်တောင်လွန်နေပြီ
လားမသိ။ အေးလေ...ဒီအတိုင်း
ဆက်လွှတ်ပေးထားရင်လဲ ထမင်း

ရှင်ပြည်သူများကို မရေရာတဲ့
ဇာတ်လမ်းတွေတွေ၊ မကြားဝံ့မနာသာ
ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းတဲ့စကားပြော
တွေနဲ့ ကျေးဇူးဆပ်ကြမဲ့ အနုပညာ
သည်အမည်ခံတွေရဲ့ တင်ဆက်မှု
တွေက ပိုဆိုးလာဖို့ပဲရှိတော့တာကိုး။
တစ်ဆက်တည်း ရိုက်မဲ့ဇာတ်လမ်း
တွေတင် မစိစစ်ဘဲ ငွေတစ်မျက်နှာ
တည်းကြည့်ပြီး ထုတ်လွှင့်နေတဲ့
မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုကို အရှိန်ပြင်းပြင်း
နဲ့ တိုက်စားဖြိုချနေတဲ့ နိုင်ငံခြား
ဇာတ်လမ်းတွေတွေကိုလဲ စကားလုံး
ကအစ စိစစ်တည်းဖြတ်သင့်ကြောင်း
တာဝန်ရှိသူတွေကို တိုက်တွန်းလိုပါ
တယ်။ လူငယ်လေးတွေ အတုခိုး
မှားတာ များနေပြီလေ။

ဦးဋ္ဌေးက ကျောင်းဆရာ
တစ်ယောက်ပါ။ ဘဝကိုရိုးရှင်းစွာ
ဖြတ်သန်းနေသူပါ။ ဒီနေ့ဒီအချိန်
အထိ ဘယ်သူ့ဘယ်သူရဲ့ ထမင်း
လုတ်ကိုမှ ပုတ်မချခဲ့ဖူးပါဘူး။
ဒါပေမဲ့ ပြည်သူတွေက ထမင်းရှင်
တွေပါဆိုတဲ့ လျှာပေါ်ဝဲစကားလေး
ကို လျှာအရိုးမရှိတိုင်း တွင်တွင်သုံး
ပြီး ကိုယ်ပိုင်ဖန်တီးမှုမပါ၊ 'ငါးပွက်
ရာ ငါးစာချ'ပြီးလုပ်စားနေတဲ့ အနု
ပညာသည်ဆိုသူအချို့တွေကိုတော့
စိတ်ထဲသဘောမတွေ့ဘဲ ဒေါသ
ဖြစ်နေတာ အတော်ကြာပြီကွယ်။

သူတို့မှာ ရိုက်စရာဇာတ်လမ်း
အဲဒီလောက်ပဲရှားကြသလားမသိ
ဘူး။ ကိုရိုးယားကားနာမည်ကြီး
ရှင် ကိုရိုးယား၊ ထိုင်းကားနာမည်

ကြီးရှင် ထိုင်း စသဖြင့် အတုခိုးပြီး
ရိုက်ပြဖို့ပဲ စိတ်ကူးနေကြတယ်။
နှစ်ပေါင်းထောင်ချီပြီးတည်တဲ့လာ
ခဲ့တဲ့ တို့မြန်မာတွေရဲ့သမိုင်းကြောင်း
တွေ၊ ဘုန်းစွမ်းလူစပြခဲ့တာတွေကို
ရိုက်ဖို့ကျ စိတ်လဲမဝင်စား၊ အား
လဲမကျတတ်ကြဘူးကွဲ့။ ဒါကြောင့်
ဦးဋ္ဌေးက ခေတ်ပေါ်မြန်မာဇာတ်
လမ်းတွေတွေထက် တီဗီကနေလာ
တတ်တဲ့ ရှေးရိုးအဖြူအမည်းမြန်မာ
ဇာတ်ကားတွေကိုပဲ တခုတ်တရ
အရသာခံကြည့်တော့တယ်ကွယ်။

ကဲ... ဦးဋ္ဌေး ဒီလဝေမျှတဲ့
အကြောင်းအရာကတော့ နည်းနည်း
ဒေါသသင့်သွားပြီကွယ်။ မတတ်
နိုင်ဘူး။ လူတွေ(အထူးသဖြင့် တူ၊
တူမလေးတို့အရွယ်တွေ)ကို ငွေ
မျက်နှာတစ်ခုတည်းကြည့်ပြီး အဆိပ်
မှိုင်းတိုက်နေတဲ့ ဝိသမလောဘသား
များနဲ့ တချို့အနုပညာရှင်အမည်ခံ
ပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ့ အောက်တန်းကျတဲ့
စိတ်ဓာတ်တွေကို သိအောင်ပြောမှ
ရမယ်လေ။ ဒါမှ မင်းတို့လေးတွေ
တလွဲအထင်ကြီးပြီး အတုခိုးမှားမှု
တွေ လျော့နည်းသွားမှာပေါ့။ တူ၊
တူမလေးတို့တွေ ဆင်ခြင်အသိတရား
လက်ကိုင်ထားပြီး အတုခိုးမမှားကြ
ပါစေနဲ့နော်။ ။

တူ၊ တူမလေးတို့ရဲ့
ချစ်သော ဦးဋ္ဌေး။
မောင်ဖျော်(ပေတစ်ပင်)

မြန်မာဝေါဟာရကဗျာများ

တင်လင်းဇော်

‘ပို’ ဝေါဟာရ မှတ်သားကြ

နှုတ်သီးချွန်း၍ အမောက်ကားတာ
တောင်ဘီစူးငှက်ပါ။

‘ဘီးတောင်ပို’ဟာ တောင်ဘီစူး
ငှက်အမည် ခေါ်ပုံထူး။

အမြင့်စူးစူး ပျံနိုင်ဆို
‘ဝန်ပို’ငှက်တဲ့ဗျို။
‘ငှက်ကြီးဝန်ပို’ ဆိုတာလဲ
အဲဒီငှက်ကြီးပဲ။

‘တောက်တပို’လဲ ငှက်ပဲထင်
မှတ်သားထားစေချင်။
အလျင်အမြန် ချက်ချင်းတဲ့
ရှေးက စကားကွဲ့။

‘ကပိုကရီ’နဲ့ ‘အသားပို’
‘တပိုတပါး’ မှတ်စေလို။
‘ပိုစွန်း ပိုလျှံ’ ‘ကော်ပိုရေးရှင်း’
မှတ်ကြ ‘ပို’ စာရင်း။ ။

‘ပေါင်’ ကဗျာ

‘တရားတပေါင်’၊ ‘တံခါးပေါင်’
‘မှန်ပေါင်’ကိုလည်း ပနဲ့ရေး။

‘မြေရိုးမြေပေါင်’၊ ‘ပန်းချည်ပေါင်’
‘ဈေးပေါင်ကျိုး’ကို ‘ပ’နဲ့ရေး။

‘ဓာတ်ပုံမှန်ပေါင်’၊ ‘ချိန်ခွင်ပေါင်’
‘ပေါင်ဒါမူန့်’ကို ‘ပ’နဲ့ရေး။

‘ပေါင်ခြံ’ ‘ပေါင်တံ’၊ လယ်‘ပေါင်နှံ’
မှန်ကန်စွာတွေး ‘ပ’နဲ့ရေး။ ။

ဗိဿနိုးနိုင်ငံမှာ

‘ပန်ထွာဘုရင်မ’ ဗိဿနိုးပြည်
‘ဆုထူးပန်’ ပါသည်။

စည်တော်ကိုတီး ရေတွေစီး
ရန်ပယ်ချောင်းအနီး။

ငါလာမှကြီး ပေပင်တွေ
ငါလာမှသီး ပေပင်တွေ
သစ္စာဆိုခဲ့ပေ။

‘ရာသက်ပန်’လေ ထိုစကား
‘ပစ္စုပ္ပန်’ထိ မှန်နေသား။

‘တောင်းပန်’ ‘ပန်ကြား’ ‘ပူပန်’ကာ
ဗိဿနိုးကိုစွန့်ခွာ။

‘ပန်ထွာဘုရင်မ’ စွမ်းရည်ပြ
‘သိပ္ပံပညာ’ အသုံးချ
နှစ်ပေါင်းနှစ်ထောင်ကျော်က။ ။

‘ဘောင်’ ကဗျာ

‘ဥပဒေဘောင်’တွင်း၊ နေထိုင်ခြင်း
ဘေးကင်းရန်ကွာ စိတ်ချမ်းသာ။

‘ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက်’၊ စည်းကမ်းပျက်
တစ်သက်ဘယ်ခါ မပြုပါ။

‘ဘောင်ကိုက်’ ‘ဘောင်ဝင်’၊ လုပ်ဆောင်လျှင်
အောင်မြင်ရမည်သာ။

‘လှိုင်းဘောင်ဘင်ခတ်’၊ တွေ့ကြုံတတ်
‘ဘောင်ခတ်’ လုပ်ဆောင်ပါ။

‘စနည်းတဘောင်’၊ ‘လူနတ်ဘောင်’
စုံအောင်လိုက်နာ လုပ်ဆောင်ပါ။ ။

စီးတော်ဆင်ရဲ့ အလေးချိန်

ဇာတ်လမ်း: ရွှေကျွန်းသန်းဒောင်း သရုပ်ဖော်

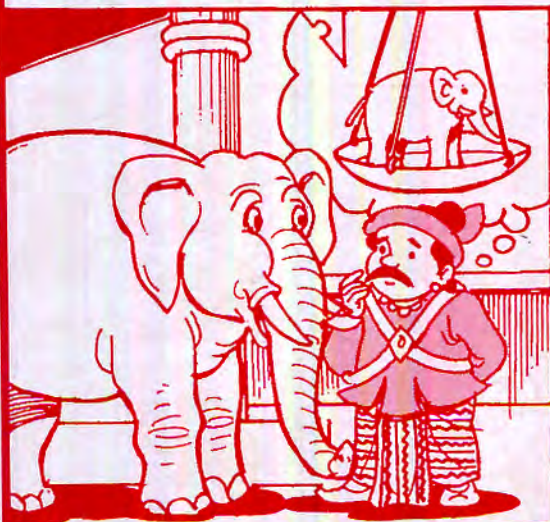
The weight of the royal elephant
Story: Shwe Kyun Than Aung
Illustration: So Pyay
Tr: BMK

တစ်ခါတုန်းကတိုင်းပြည်တစ်ပြည်မှာ
ဘုရင်ကြီးတစ်ပါးကသူ့ရဲ့စီးတော်
ဆင်ကြီး၏အလေးချိန်ကိုသိချင်နေတယ်။

Once upon a time, a king of a country wanted to
know the weight of his royal elephant.

ငါ ကိုယ်တော် မြတ် စီးတော်
ဆင်ကြီးရဲ့အလေးချိန်ကို ဟိုဟို
ကျကျသိချင်တော်မူတယ်။

"I want to know the weight of my royal
elephant."

ဆင်ကြီးကိုချိန်ကြည့်ဖို့
ချိန်ခွင်ကြီးကြီးမှမရှိတာ...

"We have no big balance to
measure the elephant."

ဘုရင်ကြီးရဲ့စကားကို
ကြားလိုက်သောမှူးမတ်
တွေဘယ်သူမှမဖြေ
နိုင်ဖြစ်သွားတာပေါ့။

On hearing the king's words,
any minister did not reply to
him.

အရှင်မင်းကြီးစီးတော်ဆင်ရဲ့
အလေးချိန်ကိုတိကျစွာတင်ပြ
နိုင်သူကို ဆုတော်လာဘ်တော်တွေ
ချီးမြှင့်တော်မူမယ်လို့မောင်းကြေးနင်း
ခတ်ကြေညာသင့်ပါတယ်ဘုရား...

"Your Majesty, you should declare that the person who could tell the weight of your royal elephant exactly would be awarded."

ဘုရင့်ကြီးကလဲဆန္ဒပြင်းပြ
နေတာနဲ့ခွင့်ပြုလိုက်တယ်။

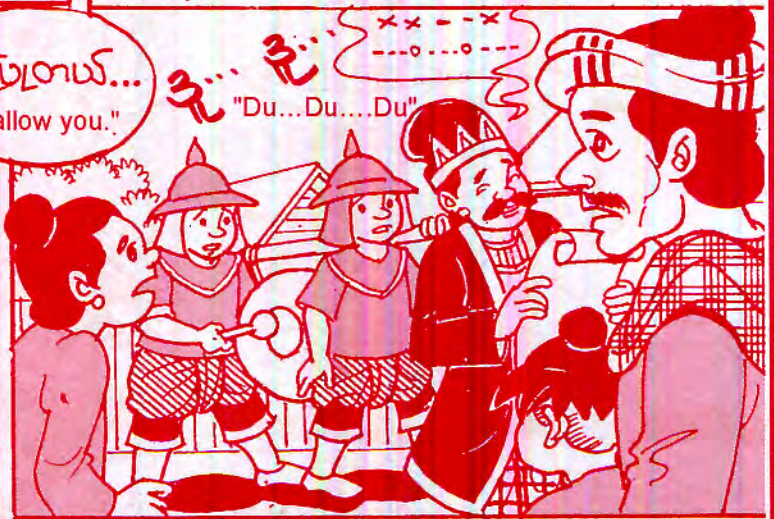
As the king had the strong desire,
he allowed.

ဘုရင့်အမိန့်နဲ့တိုင်းပြည်အတွင်းမောင်း
ကြေးနင်းခတ်သတဲ့။

With the decree of the king, it was declared in the
country.

ခွင့်ပြုတယ်...
"I allow you."

ဒု... ဒု...
"Du...Du....Du"

မောင်ဇာဏဆိုတဲ့
လူငယ်လေးက...

The young man called
Maung Nyarna said,

ဘုရင့်ကြီးရဲ့စီးတော်ဆင်
အလေးချိန်ကိုတိကျကျ
ကျွန်တော်မျိုးပြောပြ
နိုင်ပါတယ်...

"I can tell the weight of the
royal elephant of the king."

မှူးမတ်တွေကမောင်ညာဏ
ကိုဘုရင့်ရှေ့တော်မှောက်
ခေါ်သွားကြတယ်။

The ministers took Maung Nyarna before the king.

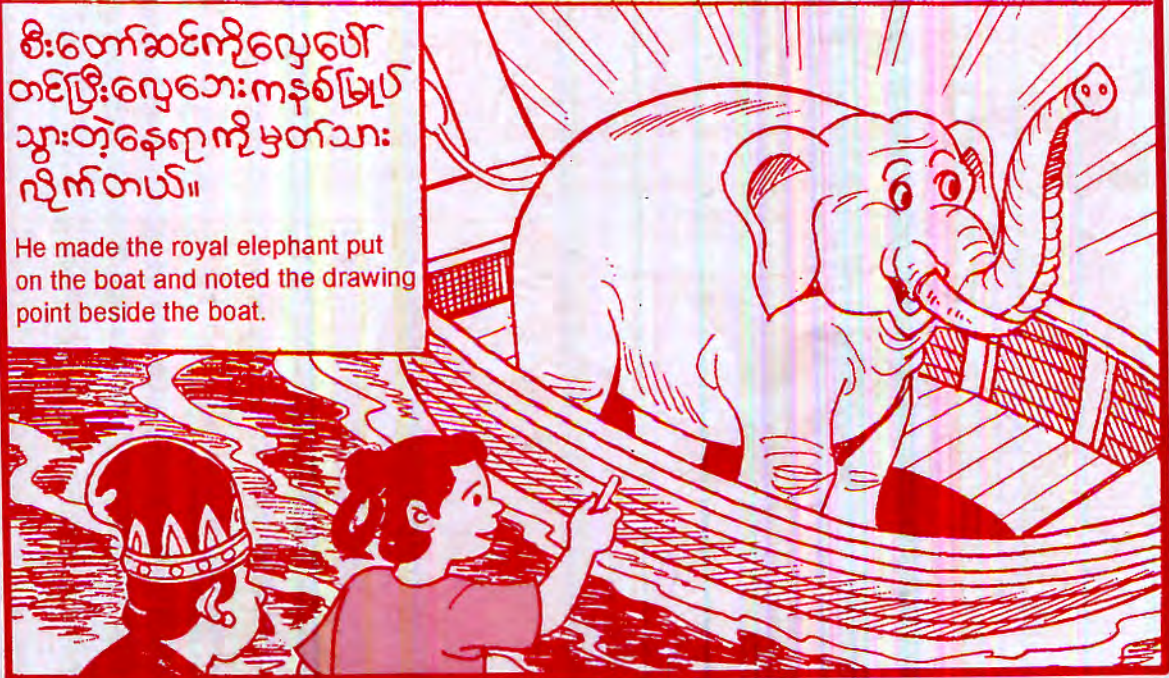
မောင်ညာဏလဲမင်းသမီးတွေကို
ဘုရင့်ကြီးရဲ့ စီးတော်ဆင်တင်ဆောင်ခိုင်းတဲ့
လှေဝမ်းပြားကိုရှာခိုင်းတယ်။

Maung Nyarna asked the soldiers to find a flat boat so that the royal elephant could ride in.

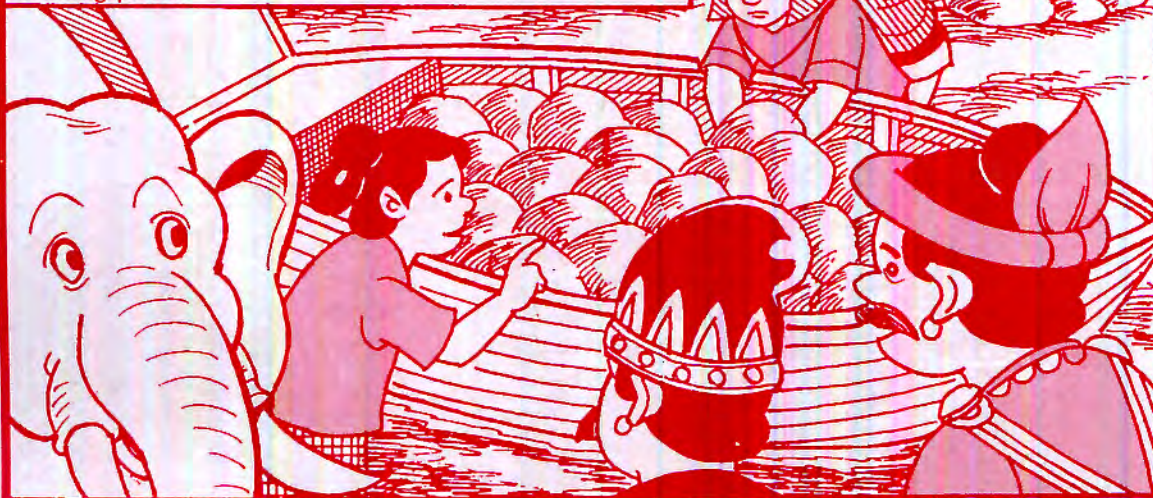
စီးတော်ဆင်ကိုလှေပေါ်
တင်ပြီးလှေဘေးကနစ်မြဲပြ
သွားတဲ့နေရာကိုမှတ်သား
လျှောက်တယ်။

He made the royal elephant put on the boat and noted the drawing point beside the boat.

စီးတော်ဆင်ကိုလှေပေါ်ကချပြီးအသင့်
ရွာခိုင်းထားတဲ့ ကျောက် တုံးတွေ ကို စောစော
ကမ္ဘတ်သားထားတဲ့အမြတ်အထိတင်စေကာ...

The royal elephant was removed from the boat and put
the stones they collected in the boat until the earlier
drawing point.

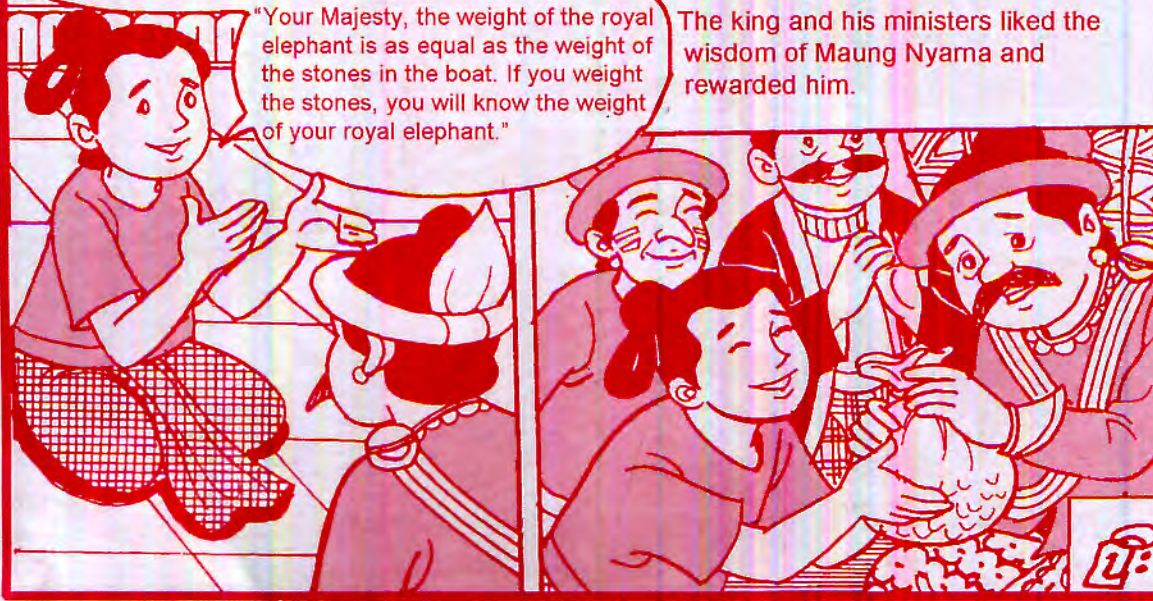

အရှင်မင်းကြီးစီးတော်ဆင်ရဲ့
အလေးချိန်ဟာလှေဝမ်းပြားပေါ်က
ကျောက်ခဲတွေအလေးချိန်နဲ့အတူတူ
မျိုးကျောက်ခဲတွေကိုချိန်ပြီးပေါင်းကြည့်
လျှင်ရင်သိနိုင်ပါပြီဘုရား....

ဘုရင်ကြီးနဲ့တကွ မှူးမတ်၊လူ
အားလုံးကမောင်ညာကတို့ ညာထာ
ပညာထက်မြက်မှု ကိုသဘောကျ
ပြီး ဆုလာဘ်တော် များချီးမြှင့်
လျှင်သတဲ့ ကွယ်...

"Your Majesty, the weight of the royal
elephant is as equal as the weight
of the stones in the boat. If you weight
the stones, you will know the weight
of your royal elephant."

The king and his ministers liked the
wisdom of Maung Nyama and
rewarded him.

တေဇရိုရွတ်ဆိုဖို့

သဘာဝပတ်ဝန်းကျင် ချစ်ဖွယ်ကဗျာများ (၈)

ခေါ်မြင့်နီ

တေဇရလေးတို့ရေ...
 တေဇရလေးတို့ရွတ်ဆိုကြ
 ဖို့ ဦးဦးကဗျာလေးတွေစုပြီး ရေး
 ကူးပေးထားပါတယ်။ ဒီကဗျာလေး
 တွေက သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်
 အကြောင်း ရေးဖွဲ့ထားတဲ့ကဗျာလေး
 တွေပါ။ ကဗျာလေးတွေကို ရေး
 ခေတ်စာဆိုတော်ကြီးတွေက ရေးဖွဲ့
 ခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။ အခုလမှာတော့
 စာဆိုတော် 'ဦးကြင်ဥ' ရဲ့ ကဗျာလေး
 တွေ ရွတ်ဆိုကြပါစို့ကွယ်။
 'ထန်းရည်နင်း၊ ပေါက်ကင်း
 တဲ့လဲငုံ။ ဆက်ရက်ကယ်သာရကော

နှင့်၊ ယော်ရွက်ဝါတမာနု၊ လွမ်းသူ့ပူ
 ပုံ။ စရိုက်ကယ်လုံ၊ ပင်မြိုမြင့်သိုက်
 နန်း။ ထွက်စီးငယ်ဝှန်၊ ကျောက်
 စက်ကယ် ရေတံခွန်နှင့်၊ ဟေမဝန်
 သာယာနုပါတိ၊ ယွန်းလုနွေဆန်း။'
 တေဇရလေးတို့ရေ...ကဗျာ
 လေးက ရွတ်ဆိုလို့ကောင်းမှာပါ။
 ဦးဦးတို့ငယ်ငယ်တုန်းက ဒီကဗျာ
 လေးကိုရွတ်ဆိုခဲ့ရတယ်။ တေဇ
 ကလေးတို့ရွတ်ဆိုဖို့ ဦးဦးရေးကူး
 နေရင်း စိတ်ထဲမှာပျော်ရွှင်ကြည်နူး
 နေမိတယ်။ ခါနွေဆန်းစ နွေဦး
 ကာလရောက်ပြီဆိုရင် ပတ်ဝန်းကျင်

မှာ ကြည်နူးစရာ၊ လွမ်းစရာတွေ
 မြင်လာရ၊ ကြားလာရတယ်။
 ထန်းရွက်၊ ထန်းလက်တွေ
 ဝေနေတဲ့ ထန်းတောကြီးထဲမှာ
 ထန်းတက်သမားတွေက တေးသံ
 တလွင်လွင်နဲ့ ထန်းတက်နေကြ
 တယ်။ မြူအိုးတွေနဲ့ ထန်းရည်ခံကြ
 ရတယ်။ တပို့တွဲလရာသီပန်းတွေ
 ဖြစ်တဲ့ ပေါက်ပန်းတွေ၊ လဲပန်းတွေ
 လဲ တစ်တောလုံး၊ တစ်တောင်လုံး
 နီရဲဝါထိန်နေအောင်ပွင့်ကြဖို့ ဖူး
 တဲ့ပန်းကဖူး၊ ငုံ့တဲ့ပန်းကငုံ့နေကြ
 တယ်။ သစ်ပင်အများစုက အပူ
 ဒဏ်ခံရပြီး ရွက်စိမ်းကလေးတွေဟာ
 ရွက်ဝါဘဝပြောင်းကြရပါတယ်။
 တမာပင်တွေကတော့ ရွက်အိုရွက်
 ဟောင်းတွေမြေခပြီး ရွက်သစ်ရွက်
 နုလေးတွေဝေနေတယ်။ 'တမာလည်း
 နု ကျေးလည်းဥ'ဆိုတဲ့အတိုင်းပဲ
 ကျေးငှက်ကလေးတွေဟာ သူတို့ရဲ့
 အသိုက်အမြိုရှိရာ ပင်မြင့်ထက်မှာ
 ခိုလှုံနားနေကြတာကို တွေ့ကြရ
 တယ်။ ဒါကလဲ ကျေးငှက်ကလေး
 တွေရဲ့ ဓလေ့စရိုက်သဘာဝပေါ့
 ကွယ်။
 တေဇကလေးတို့ရေ...နွေဦး
 သဘာဝပန်းချီကားကို မြင်ယောင်
 ကြည့်ပါအုံး။ ရွက်ဝါတွေ၊ ပေါက်

လဲပန်းတွေ၊ ငှက်တေးသံတွေ၊ ပြီး
တော့ ရေတံခွန်စိမ့်စမ်းတွေလဲ
တသွင်သွင်စီးဆင်းနေသေးသတဲ့။
ကျောက်ကြိုကျောက်ကြားကထွက်
လာတဲ့ စိမ့် ရေစမ်းရေဆို တော့
အေးမြနေမှာပေါ့ကွယ်။ နွေဦးရဲ့
တောအလှ၊ တောသဘာဝတွေဟာ
သာသာယာယာ လန်းလန်းဆန်း
ဆန်းရှိလှတယ်။

တေဇကလေးတို့လဲ ကဗျာ
လေးကို တစ်ခေါက်လောက်ထပ်
ဖတ်ပြီး တွေးကြည့်ကြပါအုံးကွယ်။
ကဗျာလေးတွေဆိုတာ ရွတ်ဖို့ဆို
ဖို့လိုသလို တွေးကြည့်ဖို့လဲလိုတယ်
ကွဲ့။

ဒီလို သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်
ချစ်ဖွယ်ကဗျာလေးတွေကို စာဆို
တော်ဦးကြင်ဥက အများကြီးရေး
ဖွဲ့ခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် စာဆိုတော်
ဦးကြင်ဥဟာ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်
အကြောင်း လွမ်းဆွတ်ကြည့်နူးဖွယ်
ရေးဖွဲ့လေ့ရှိသူလို့ ဆိုကြတာပေါ့
ကွယ်။ တစ်ခါကတော့ စာဆိုတော်
ကြီးက ပုပ္ပားတောင်ကိုရောက်သွား
ပြီး ပုပ္ပားတောင်ရဲ့ သဘာဝအလှ
ကို ကဗျာစီကုံးပြီး မှတ်တမ်းထား
ခဲ့တယ်။

‘တောမျောက်က ကြိုးခွေ။
စိမ့်ကြီးမြိုင်ချောင်က၊ ရွှေဖိုးခေါင်
သံချိုညောင်း၊ ဒေါင်းကအိုးဝေ။
တောင်တံပြက်၊ ကျောက်စက်ကျ
စမ်းရေ၊ တွေတွေစိမ့်ကြည်အေး။
အိုနောင့်တည်းဟာမို့၊ ရွှေသည်းမှာ

ကြေကြေဆူလှတယ်၊ နန်းသူကြောင့်
လေး’

၁၈၀၀ ပြည့်နှစ်ခန့်က ပုပ္ပား
တောင်ရဲ့ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်
အခြေအနေကို ကဗျာလေးကဖော်ပြ
နေတာပေါ့ကွယ်။ စိမ့်ကြီးမြိုင်ကြီး
ဆိုတာ သစ်ပင်ဝါးပင်ကြီးတွေ ထူ
ထပ်များပြားစွာပေါက်နေတဲ့ တော
ကိုခေါ်တာပါ။ ‘ဥတုရာသီတောကို
မို့’လို့ ပြောဆိုကြတာ တေဇကလေး
တို့ကြားဖူးမှာပါ။ ရေချိုရေအေးတွေ
သောက်သုံးနေရတာ၊ ကျေးငှက်
ကလေးတွေ၊ မျောက်ကလေးတွေ
ပွားစီးရှင်သန်နေနိုင်တာဟာ သစ်ပင်
သစ်တောတွေကျေးဇူးကြောင့်ပေါ့
ကွယ်။

စာဆိုတော်ကြီးက လေ့လာ
စူးစမ်းလိုစိတ်၊ သုတေသနပြုလို
စိတ်တွေနဲ့ပြည့်စုံသူလို့ ဦးဦးက
ဆိုချင်တယ်။ စာဆိုတော်ကြီးဟာ
တစ်ခါကတော့ ပုသိမ်မော်တင်စွန်း
ဘက်ကိုရောက်ရင်း ရေနေသတ္တဝါ
လေးတွေရဲ့ ထူးခြားဆန်းကြယ်ပုံကို
ကဗျာစီခဲ့ပါတယ်။

‘ကြုံစဖူး၊ မြင်ဖူးမှ ယုံစဖွယ်။
ဖြူနီဝါ ပြာတစ်စုနှင့်၊ ခရထွေလာ
ဆန်း၊ ကမ်းကွေ့ပတ်လည်။ ရွှေမင်
တံ သံပခြပ်နှင့်၊ ဟန်ရုပ်ပြ သွယ်
သွယ်၊ နတ်မယ့်လျဆံထိုး။ ဝင်
ကစွပ်၊ မြင်ဆွတ်က ကြည်ဖို့ရာ၊
သည်သို့လာ ဟိုသို့သွားနှင့်၊ အငှား
ခန္ဓာမြှောင်ရတယ်၊ ဆန်းခေါင်ထိ
မျိုး’

အသွင်သဏ္ဍာန်ဆန်းကြယ်
လှတဲ့ ခရလေးတွေရဲ့အလှကို ရေးဖွဲ့
ခဲ့တာပေါ့ကွယ်။ စာဆိုတော်ကြီး
ဟာ ဒေသန္တရဗဟုသုတရှာမှီးဖို့
ခရီးတွေထွက်ခဲ့တယ်။ ပြီးတော့
ကဗျာလေးတွေနဲ့ မှတ်တမ်းတင်ထား
ခဲ့ပါတယ်။

စာဆိုတော်ကြီးဟာ ရတု
ကဗျာသီချင်းပဒေသာကို ရေးခဲ့တဲ့
အပြင် ပြဇာတ်တွေလဲ ရေးဖွဲ့ခဲ့တယ်။
နှောင်းခေတ်ပညာရှင်တွေ အလေး
ထားခံရတဲ့ ပြဇာတ်ဆရာကြီးဖြစ်ပါ
တယ်။ ပြီးတော့ မြန်မာ့ရုပ်သေးစင်
ကို စတင်တီထွင်ရာမှာ သဘင်ဝန်
ဦးသော်နဲ့ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ခဲ့သူ
ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်ပဲ ‘ရုပ်သေး
အစ ဦးသော်နဲ့ဦးကြင်ဥက’လို့
ပြောစမှတ်တွင်ခဲ့တာပေါ့ကွယ်။

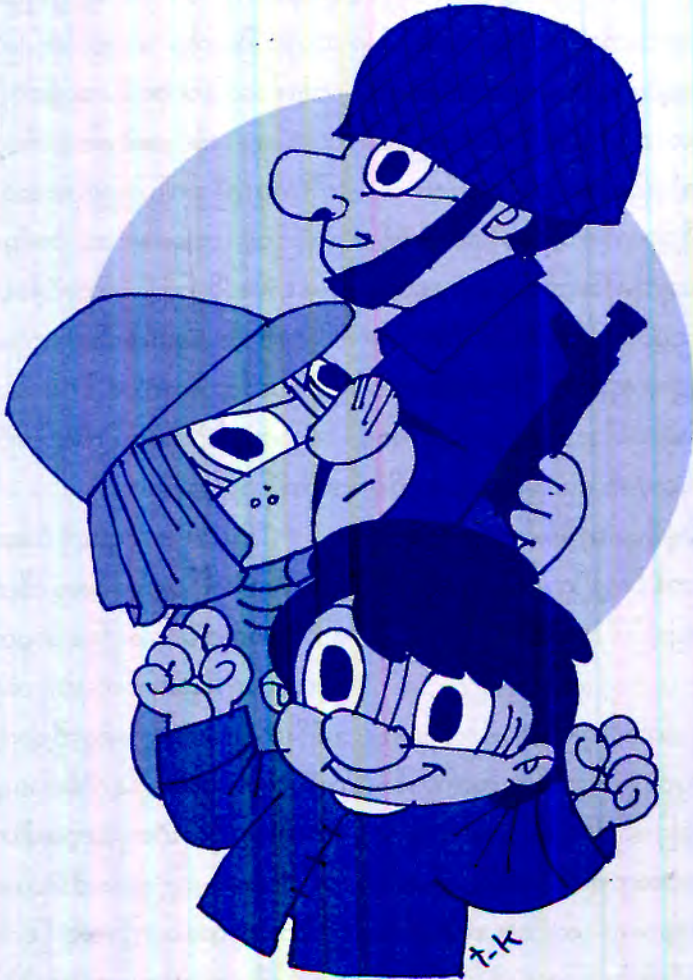
စာဆိုတော်ကြီးရဲ့ မွေးဇာတိ
ဟာ မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ အောင်လံ
မြို့နယ်၊ ဆင်ပေါင်ဝဲရွာဖြစ်တယ်။
အခုတော့ ဆင်ပေါင်ဝဲမြို့ပေါ့ကွယ်။
မွေးနှစ်က မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၁၃၅
ခုနှစ်ဖြစ်ပြီး ၁၂၀၀ ပြည့်နှစ်ခန့်
မှာ ကွယ်လွန်ခဲ့ပါတယ်။ ရာစုနှစ်
ဆိုရင်တော့ ၁၉ ရာစုပေါ့ကွယ်။

တေဇကလေးတို့လဲ စာဆိုတော်
ကြီးရဲ့ကဗျာလေးတွေကိုရွတ်ဆိုရင်း
သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ကို သတိပြု
တတ်တဲ့ အလေ့အကျင့်ကောင်းတွေ
ရရှိကြပါစေကွယ်။ ။

ဇော်မြင့်နီ

တေဝေတ္ထုတို

မျိုးချစ်စိတ်

အစက မျိုးချစ်စိတ်ဆိုသော စကား၏အဓိပ္ပာယ်ကို ကျွန်တော် ကောင်းကောင်းမသိပါ။ အလေးအနက်လည်း မစဉ်းစားမိပါ။ စိတ်ကူးထဲတွင်ပင် မထည့်ခဲ့ပါ။

ယခု ဆိုက်ခေါင်ကျေးရွာမှ အဘိုးဦးစိုင်းမုန့်၏စကားများကို

ကြားသိရသောအခါ ကျွန်တော် ဒေါသထွက်ရပါသည်။ မခံချင်စိတ် ဖြစ်ရပါသည်။ တရုတ်ဖြူတွေကို တိုက်ချင် ခိုက်ချင်မိပါသည်။ မုန်းပါသည်။ ရွံပါသည်။ မတွေ့ချင်၊ မမြင်ချင်၊ မကြားချင်ပါ။

ဟုတ်ကဲ့၊ အစကစပြီး ပြော

ပုသိမ်အောင်သန်းဦး

ပြပါမည်။ ဒီလိုပါ။

နေ့ ရာသီ၏ တစ်နေ့တွင် ဆရာလေးက ကျွန်တော့်ကို ကျိုင်းတုံသို့ အလည်လိုက်ချင်သလားဟု မေးပါသည်။ ကျွန်တော် အတော်ပင် အံ့ဩသွားမိပါသည်။ အတော်လည်း စိတ်ဝင်စားမိပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ရွာနီးဝန်းကျင်ကိုပင် နဲ့အောင်မရောက်ဖူးသေးပါ။ ကော်ရွာ၊ လီရှောရွာ၊ လားဟူရွာ စသည် ရွာအများအပြားသည် ကျွန်တော်တို့ရွာဝန်းကျင်ရှိ တောင်ပေါ်တွင် ရှိနေပါသည်။ ထိုအထဲမှ ကျဖတ်တို့၊ လားဟူရွာနှင့် အခါရွာသို့သာ ရောက်ဖူးသေး၏။ ကျွန်တော် မရောက်ဖူးသေးသော ရွာတွေက တစ်ပုံကြီး။

မိုင်းဆတ်မြို့ကိုပင် မနေ့တစ်နေ့ကမှ ရောက်ဖူးသည်။ ယခု ဆရာလေးက ကျိုင်းတုံကို လိုက်မလားဟုဆိုသည်မှာ အတော်ထူးဆန်းသည်။

“ဆရာလေး ကျိုင်းတုံမှာ ၁၅ ရက်လောက် ကြာမယ်ကွဲ့၊ အဲဒီမှာ ဆရာလေးနဲ့အတူ ဆရာဖြစ်သင်တန်းဆင်းခဲ့ကြတဲ့ ဆရာတွေရှိတယ်၊ သူတို့က ကျိုင်းတုံကို

လာလည်ဖို့ ခဏခဏစာရေးတယ် ကွ။ ဒါနဲ့ ဆရာလေးလဲ အခု ကျောင်းပိတ်ရက်မှာ သွားလည် မလားလို့၊ အဲဒါ လိုက်ချင်ရင် မင်းမိဘတွေကိုပြော၊ သဘောတူ ရင် လိုက်ခွဲ”

ကျွန်တော်လည်း အဖေနှင့် အမေထံပြေး၍ အကြောင်းစုံပြော ပါသည်။ ဆရာလေးကလည်း ကျွန်တော့်ဘက်မှ ကူညီပြောပေး ပါသည်။ အဖေက သဘောတူ၏။ အစတွင် အမေက သဘောမတူချေ။

“ဆရာလေးနဲ့ သွားရမှာမို့ စိတ်ချပါတယ် ဆရာရယ်၊ ဒါပေမဲ့ အိုက်စံက ငယ်လွန်းသေးတယ်၊ ဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူး၊ ပြီးတော့ မိဘ နဲ့လဲ ကြာကြာခွဲနေဖူးတာ မဟုတ် ဘူး ဆရာလေး”

ဆရာလေးမှာ ကျွန်တော့်ကို ကြည့်ကာ ပြုံးနေသည်။ ဤတွင် အဖေက-

“နန်းဟွမ်ရယ်...ဆရာလေး နဲ့ပဲထည့်လိုက်ပါ၊ ပြီးတော့ အိုက်စံ က အသက်ငယ်ပေမဲ့ သိပ်စပ်စုတဲ့ အကောင်၊ သူမရောက်ဖူး၊ မမြင်ဖူး တာတွေဆိုရင် သိပ်ပြီးမြင်ချင်၊ ကြားချင်၊ သိချင်တာ၊ ပြီးတော့လဲ ဒီနှစ် ဒီကောင်လေးတန်းအောင်ရင် မိုင်းဆတ်သွားပြီး ကျောင်းနေရမှာ ပဲ၊ ဒီလိုဆိုရင်လဲ သူ တို့နဲ့ခွဲပြီးနေ ရမှာပဲမဟုတ်လား၊ ဒီတော့ အခု သူ လဲ အလေ့အကျင့်ရတာပေါ့ကွယ်”
နောက်ဆုံး ကျွန်တော်သည်

အဖေနှင့်အမေ၏ သဘောတူညီ ချက်ကို ရရှိရုံမက ကျိုင်းတုံတွင် သုံးစွဲရန်နှင့် လမ်းစရိတ်အတွက် ငွေတစ်ရာကိုပင် အဖေကထုတ်ပေး လိုက်ပါသေးသည်။

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော်နှင့် ဆရာလေးတို့သည် ကျိုင်းတုံမြို့သို့ သွားရန်အတွက် လေယာဉ်ပျံစီးရန် မိုင်းဆတ်မြို့သို့ ဒုတိယအကြိမ် ရောက်ခဲ့ပြန်လေသည်။ မိုင်းဆတ် မြို့သို့ရောက်သောအခါ လေယာဉ် ပျံလာရက်ကိုစောင့်ရင်း ဆရာလေး ၏သူငယ်ချင်းဖြစ်သော ဆိုက်ခေါင် ကျေးရွာမှ ဆရာဦးစိုင်းတစ်အိမ်တွင် တည်းခိုကြပါသည်။ ဤတွင် ဆရာ ဦးစိုင်းတစ်၏အဖေဖြစ်သော အဘိုး ဦးစိုင်းမုန့်က တစ်ချိန်က တရုတ်ဖြူ တွေ အနိုင်ကျင့်ကြ၊ ဆိုးသွမ်းကြပုံ ကို ပြောပြပါသည်။

ပထမ လူကြီးများ၏ ရေခွေး ဝိုင်းတွင် မိုင်းဆတ်မြို့အကြောင်း ကို ပြောနေကြခြင်းဖြစ်သည်။ ဆရာလေးက မိုင်းဆတ်မြို့နှင့်ပတ် သက်၍ မရှင်းလင်းသည်များကို အဘိုးဦးစိုင်းမုန့်အား မေးမြန်းနေ ခြင်းဖြစ်သည်။ ဦးစိုင်းမုန့်က-

“မိုင်းဆိုတာ အနီးဝန်းကျင် က ရွာတွေကို စုပြီးခေါ်တာ၊ ရွာတွေ စုရုံးလိုက်တော့ မြို့ဖြစ်လာတဲ့ သဘောပေါ့ကွယ်၊ ဆတ်ဆိုတာက ဖျာလို့အဓိပ္ပာယ်ရတယ်၊ အပြည့် အစုံ ဘာသာပြန်ရမယ်ဆိုရင် ဖျာ

လို ပြန်ပြူးညီညာတဲ့မြို့ပေါ့”

ဆရာလေးက ငြိမ်ငြိမ်းနား ထောင်နေသည်-

“ရှေးတုန်းက မြတ်စွာဘုရား ရှင်ဟာ ဒီမိုင်းဆတ်မြို့လို့ ခေါ်တွင် မဲ့နေရာကို ဒေသစာရီကြွချီလာ သတဲ့၊ ပြီးတော့ ကျောက်တုံးကြီး တစ်တုံးပေါ်မှာထိုင်ပြီး ဆွမ်းဘုဉ်း ပေးသတဲ့၊ အဲဒီအခါ ကျောက်တုံး ကြီးဟာ ညီညာပြန်ပြူးသွားသတဲ့၊ ဒါကြောင့် ဘုရားရှင်က တစ်နေ့ ဒီနေရာမှာ မြို့ကြီးဖြစ်လာလိမ့်မယ် လို့ ဗျာဒိတ်ပေးခဲ့ဖူးတယ်လို့ စာအုပ် တွေမှာဆိုထားတယ်ကွဲ့”

အဘိုးဦးစိုင်းမုန့်ကပြောရင်း အတန်ကြာငြိမ်နေသည်။

“အဲ...ဒါက ရှေးသမိုင်းပေါ့ ကွာ၊ အဘိုးတို့ မျက်မြင်တွေ့လိုက် ရတာကတော့ မိုင်းဆတ်မှာ တရုတ် ဖြူတွေ ဆိုးသွမ်းကြတဲ့ပုံပဲ၊ အခု အဘိုးတို့ရွာမှာဆိုရင် သူတို့စားဖို့ ကြက်တွေ၊ ဝက်တွေ နေ့တိုင်းပေးနေ ရတယ်ကွဲ့၊ ပိုက်ဆံကျတော့တန်ရာ တန်ကြေးမပေးဘူး၊ ဆင်းရဲသား ရွာသားတွေဟာ သူတို့စားဖို့ ကြက် တွေ၊ ဝက်တွေ မွေးပေးနေရသလိုပဲ”

အဘိုးဦးစိုင်းမုန့်၏ မျက်နှာ မှာလည်း တင်းမာလာပါသည်။ ပြီးတော့-

“ကျုပ်သမီး နန်းခမ်းကို သင်းတို့ တရုတ်ဖြူစစ်သားတွေ အတင်းအဓမ္မလူမဆန်ဘဲ ပြုကျင့် ကြတယ်ကွဲ့”

အဘိုးဦးစိုင်းမုန့်၏ မျက်နှာ တင်းမာခက်ထန်နေသကဲ့သို့ ဆရာ ဦးစိုင်းတစ်၏ မျက်နှာတွင်လည်း ဒေါသခိုးများ ဝေနေပါသည်။ ဆရာ လေးမှာ စိတ်မကောင်းစွာ ငိုနေ ပါသည်။

“အင်း ... နန်းခမ်းလှီပဲ ကျုပ်တို့ရွာက၊ ကောင်းမူးတန်ရွာ က၊ မယ်ဆတ်ရွာက၊ ဝန်းနေရွာက၊ ဝန်းကောင်းရွာက၊ အို...ကျုပ်တို့ ရှမ်းရွာတွေက ရှမ်းမလေးတွေကို သင်းတို့ ဖျက်ဆီးခဲ့ကြတာပေါ့”

အဘိုးဦးစိုင်းမုန့်မှာ စကား စပြောစဉ်က သူ့ကိုယ်သူ အဘိုး အဘိုးနှင့် ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးပြော ခဲ့၏။ ယခုကား ဒေါသထွက်နေပုံ ရသည်။ စိတ်တိုနေပုံရသည်။ ရင် ထဲတွင် နာနေပုံရသည်။

ထို့ကြောင့် သူ့စကားတွင် ကျုပ်ဟူသော အသုံးအနှုန်းများ ပါလာခြင်းဖြစ်မည်။

“အင်း...ပြီးတော့ ကျုပ်တို့ ရွာသားတွေဟာ လယ်ကိုပစ်၊ တောင် ယာကိုပစ်ပြီး နေ့တိုင်း လေယာဉ် ကွင်းဆိုတာ သွားဖောက်ရတယ်။ သူတို့က သေနတ်တွေနဲ့ချိန်ပြီး နေပူပူ မိုးရွာရွာခိုင်းလို့ ကျုပ်တို့ ရွာသားတွေ ဘယ်လောက်သေကျေ ခဲ့ရတယ်ဆိုတာ ဆရာလေးသိရဲ့ လား”

ဆရာလေးက ပင့်သက်လှိုင် လှိုင်ချနေသည်။ ကျွန်တော်သည် တရုတ်ဖြူဆိုသည့် နာမည်ကိုပင်

ရွံမိ၊ မုန်းမိပါပြီ။ ကြားပင်မကြား ချင်တော့ပါ။ ကျွန်တော်တို့ ရှမ်း အမျိုးသမီးများ အဖျက်ဆီးခံခဲ့ရပြီး ကျွန်တော်တို့ ရှမ်းလယ်သမားထု လယ်မလုပ်ရဘဲ၊ ခြံမလုပ်ရဘဲ သူတို့ အတွက် လေယာဉ်ကွင်းဖောက်ပေး ရင်း သေကျေရတာတွေကို သိလိုက် ရသည်နှင့် စိတ်မကောင်းတော့ပါ။ ဝမ်းနည်းကြေကွဲမိပါသည်။

ဒေါသလည်း ထွက်လာပါ သည်။ ကျွန်တော်တို့လူမျိုးကို စော်ကားသော တရုတ်ဖြူတွေကို ကျွန်တော် သတ်ပစ်ချင်ပါသည်။ နှင်ထုတ်ချင်ပါသည်။ မျိုးဖြုတ်ပစ် ချင်ပါသည်။ ကျွန်တော် အစက ဝမ်းနည်းမိသော်လည်း နောက်ပိုင်း တွင် စိတ်တိုကာ ဒေါသထွက်နေမိ ပါသည်။

ဤတွင် ဆရာလေးက စကားပိုင်းကို ထိန်းလိုက်ပါသည်။

“အဲဒီတရုတ်ဖြူတွေဟာ တရုတ်ပြည်က ထွက်ပြေးလာကြ တဲ့ အကောင်တွေပေါ့၊ တရုတ်နီတွေ က တိုက်ထုတ်လို့ ၁၉၅၁ ခုနှစ်က စပြီး အဲဒီမိုင်းဆတ်ကိုရောက်လာ ကြတယ်လို့ ကျွန်တော် စာအုပ်ထဲ မှာ ဖတ်ဖူးတယ်”

“အခုဆို နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ် ကျော်ကျော်ရှိသွားပြီပေါ့ကွယ်”

“ဟုတ်တယ် အဘိုးရဲ့၊ အခု လို တရုတ်ဖြူတွေ ရှမ်းပြည်နယ်စပ် မှာ ဆိုးသွမ်းနေကြတာကို ပြည်

ထောင်စုအစိုးရကလဲ သိပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ကုလသမဂ္ဂကိုတောင် တိုင်သေးတယ်၊ နောက်ပိုင်းမှာ ဘုရင့်နောင်စစ်ဆင်ရေးနဲ့ ပြည် ထောင်စုတပ်မတော်ကြီးက တိုက် ထုတ်လိုက်တာပေါ့ အဘိုးရဲ့”

အဘိုးဦးစိုင်းမုန့်မှာ ဝမ်းသာ အားရရှိနေပြန်ချေပြီ။ ကျွန်တော် လည်း ပျော်မြူးနေပါသည်။ ပြည် ထောင်စုတပ်မတော်ကြီးကို ကျေးဇူး အထူးတင်ပါသည်။ ထိုအချိန်က ကျွန်တော်ရှိလျှင်လည်း ပြည်ထောင် စုတပ်မတော်ကြီးထဲဝင်၍ တရုတ် ဖြူကို တိုက်ထုတ်ပစ်ပါမည်။

“အေးဟေ့...ဒီအချိန်ကတော့ အဘိုးပျော်လိုက်တာ၊ ပြည်ထောင်စု တပ်မတော်ကြီးက တရုတ်ဖြူတပ် တွေအပေါ် လေယာဉ်ပျံနဲ့ ဖုံးတွေ ကြိချ၊ အောက်က တပ်မတော်သား တွေကလဲ တရုတ်ဖြူစခန်းတွေကို သိမ်းနဲ့၊ အဘိုးတို့ရွာကိုရောက်လာ ကြတဲ့ တပ်မတော်သားတွေဆိုရင် လဲ အဘိုးတို့က အကူအညီပေးကြ လို့၊ အို... အဘိုးရင်ထဲမှာ တရုတ် ဖြူတွေကို ပြည်ထောင်စုတပ်မတော် ကြီးနဲ့အတူ ကိုယ်တိုင်ပါဝင်တိုက် နေရသလိုပါပဲကွယ်၊ အဘိုးသမီး ရေတိမ်နစ်နဲ့ ရတာကို တွေးပြီး ပြည်ထောင်စုတပ်မတော်ကြီးက အမြောက်တွေ၊ မော်တာတွေနဲ့ ထုလေ တရုတ်ဖြူတွေသေကြလေ အဘိုးပျော်လေပဲ”

အဘိုးဦးစိုင်းမုန့်၏ မျက်စိ

များသည် တဝင်းဝင်းလက်နေပါသည်။

“ဟုတ်ပါရဲ့အဘိုး၊ ဒီလိုနဲ့ ၁၉၅၄ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၂၀ ရက်မှာ တရုတ်ဖြူမှိုလ်ချုပ်လီမီရဲ့ဌာနချုပ် ဖြစ်တဲ့ မိုင်းဆတ်မြို့ကို ပြည်ထောင်စုတပ်မတော်က ပြန်လည်သိမ်းပိုက်လိုက်နိုင်တာပေါ့”

“ဒါပေါ့ကွ... ဒါပေါ့၊ အဲဒီအချိန်က အဘိုးဖြင့် ပျော်လိုက်တာ၊ အဘိုးတင်မကပါဘူးကွယ်၊ အဘိုးတို့ရှမ်းရွာသားတွေအားလုံး ပျော်ကြတာပါပဲ၊ စစ်အောင်ပွဲအက ဖြစ်တဲ့ ‘ရမ်းရုံး’အကတွေလဲ ကကြလို့ပေါ့”

ကျွန်တော်သည် ပြည်ထောင်စုတပ်မတော်ကြီးကို ကျေးဇူးတင်လှပါသည်။ လေးလည်း လေးစားပါသည်။ ဂုဏ်လည်း ဂုဏ်ယူမိပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ရှမ်းအမျိုးသားများအပေါ် အနိုင်ကျင့်ခဲ့ကြသော တရုတ်ဖြူများကို တိုက်ခိုက်နှင့် ထုတ်လိုက်သဖြင့် အထူးပင်ဝမ်းသာ

မိပါသည်။ သို့ဖြင့် ကျွန်တော်သည် ဆရာလေးအပါးကပ်၍-

“ဆရာလေး...ပြည်ထောင်စုတပ်မတော်ကြီးထဲမှာ ဘယ်သူတွေ ပါသလဲဟင်၊ ဗမာတွေချည်းပဲလား”

ဆရာလေးကပြုံးပြီး-

“ပြည်ထောင်စုတပ်မတော်ကြီးထဲမှာ ဗမာတွေချည်းမဟုတ်ဘူးကွဲ့၊ ကချင်၊ ကယား၊ ကရင်၊ ချင်း၊ မွန်၊ ရခိုင်၊ ရှမ်း စတဲ့ ပြည်ထောင်စုသားတွေအားလုံးပါတာပေါ့”ဟုဖြေပါသည်။ ကျွန်တော်က ဆက်ပြီး-

“သူတို့အားလုံးဟာ ကျွန်တော်တို့ ရှမ်းလူမျိုးတွေ ဒုက္ခရောက်နေကြတာသိလို့ လာကူတာပေါ့နော်”

“အေးပေါ့”

ဆရာလေးကပြုံးပြီး ဆက်ပြောပါသည်။

“ဒီလိုပဲ ချင်းတောင်တန်းမှာ ချင်းအမျိုးသားတွေဒုက္ခရောက်ပြီး တိုင်းတစ်ပါးသားတွေက အနိုင်ကျင့်နေရင်လဲ ငါတို့ပြည်ထောင်စုတပ်မတော်ကြီးက သွားကယ်မှာပဲ၊ ကချင်ပြည်နယ်၊ ကယားပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်တွေမှာ တိုင်းတစ်ပါး

သားတွေ လာပြီးအနိုင်ကျင့်နေကြရင်လဲ တို့ပြည်ထောင်စုတပ်မတော်ကြီးက သွားကယ်မှာပဲကွဲ့”

“ဒါ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆရာလေး”

ဆရာလေးက မျက်နှာတင်းတင်းဖြင့်-

“အမျိုးကိုချစ်လို့ပေါ့ကွ၊ တို့တိုင်းရင်းသားတွေမျိုးတွေကို အနိုင်ကျင့်ရင် ဘယ်သူ့ကိုမဆို စုပေါင်းတိုက်မှာပဲ”

ကျွန်တော် အလွန်ဝမ်းသာမိပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ပြည်ထောင်စုသားတွေ ယခုကဲ့သို့ ညီညွတ်နေကြလျှင် မည်သည့်ရန်သူမျှ လာရောက်စော်ကားဝံ့မည်မဟုတ်ပါ။ ဤကဲ့သို့ ညီညွတ်မှ မျိုးချစ်စိတ် ရှိကြသည်ဟု ကျွန်တော် ခေါ်ဆိုချင်ပါသည်။

ယခု မျိုးချစ်စိတ်အကြောင်းကို ကျွန်တော်နားလည်သဘောပေါက်ပါပြီ။ ။

ပုသိမ်အောင်သန်းဦး

ဆုရွေးချယ်ရေးအဖွဲ့၏ ပြန်ကြားချက်

‘ဆောင်းလရာသီ’ စာစီစာကုံးများကို ဆုရွေးချယ်ရေးအဖွဲ့က အဆင့်ဆင့်စိစစ်ရွေးချယ်ခဲ့ရာ အ-ထ-က (အိုးဘိုကုန်း)၊ ပေါက်ခေါင်းမြို့က မောင်ဆလိုင်းခန့်ကျော်စွာကို ပထမဆုအဖြစ်လည်းကောင်း၊ အ-ထ-က (နတ်စင်ကုန်း)၊ တောင်ငူမြို့က မမိုးမြင့်ကျော့မှူးကို ဒုတိယဆုအဖြစ်လည်းကောင်း၊ အ-ထ-က(၁)၊ မလှိုင်မြို့က မအင်ကြင်းမေကို တတိယဆုအဖြစ်လည်းကောင်း ရွေးချယ်ဖော်ပြထားပါသည်။

စာစီစာကုံးပြိုင်ပွဲ
ပထမဆု

ဆလောင်းခန့်ကျော်စွာ
ဧကောဒသမတန်း
အ-ထ-က (အိုးဘိုကုန်း)၊
ပေါက်ခေါင်းမြို့နယ်၊
ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး။

ဆောင်းလရာသီ

လူ့လောကတွင် အလှည့် အပြောင်းဟူသည် ရှိစမြဲပင်ဖြစ် သည်။ ဤသို့ပင် ဥတုသုံးလီ ရာသီ စက်ဝန်းများသည်လည်း ရဟတ် များကဲ့သို့ အချိန်မှန်မှန်လည်ပတ် နေပါသည်။ ထိုကဲ့သို့လည်ပတ်နေ သော ရာသီစက်ဝန်းကြီးသည် မင်းလွင်မြူခိုးတို့ဖြင့် ပူပြင်းလှသော နွေရာသီ၊ တိမ်ညိုတိမ်ရစ်တို့ဖြင့် မိုးရေစိုစွတ်သော မိုးရာသီကိုအနား ပေး၍ အေးမြလှပသော ဆောင်း ရာသီကိုရောက်စေခဲ့ပါသည်။ ဆောင်း ရနံ့များသည်လည်း သင်းပျံ့လာလေ ပြီ။ ဆောင်းနှင့်ဧကရီ၏ဆောင်း နှင်းမြူများသည်လည်း ပျံ့နှံ့လာ လေပြီဖြစ်သည်။ ဆောင်းလရာသီ ဆိုသည်မှာ နှင်းများစွတ်စိုသော ရှုခင်းနှင့်အလွန်လှပသော ရာသီ ပင်ဖြစ်သည်။

ပင်အိုထက်ဆီမှ သာယာ လှသော ဥဩငှက်၏အသံကလည်း နွေဂီမှာန်အခါကာလ၏အလှကို သာယာနာပျော်ဖွယ်ဖြစ်စေပါ သည်။ သို့သော် သူ့ရိန်နေမင်း၏ ပြင်းလှစွာသောအပူရှိန်ကြောင့် ကမ္ဘာမြေမှ သက်ရှိများကို အားနည်း စေ၍ပင်ပန်းနွမ်းလျစေပါသည်။ မိုး ပန်း၊ မိုးစက်များနှင့် လျှပ်စီးအခက်

အလက်တို့ကလည်း မိုးရာသီ၏အလှ ကို သာမောဖွယ်ကောင်းစေပါ သည်။ သို့သော် ရွံ့ဗွက်၊ ရွံ့အိုင် များက မိုးရာသီ၏အလှကိုပျက်စေ ပါသည်။ 'မြူပန်းနှင်းစက်၊ ခွာညို ခက်တို့နှင့်' ဟေမန်ဆောင်း၏အလှ မှာကား ဖြူဖွေးအပြစ်ကင်းစင်နေ သည်။ ဥတုသုံးလီအနက် ဆောင်း လရာသီသည် ကြည်လင်အေးမြ၍ ကြည်နူးစရာကောင်းသောအချိန် ကာလပင်ဖြစ်သည်။

ဆောင်းလရာသီတွင် နေ သည် တောင်ဝင်ရိုးစွန်းတန်းဘက်သို့ တိမ်းစောင်းနေသဖြင့် ဆောင်းရာသီ ၏ နေခြည်မှာမပူပြင်း၊ နွေးထွေးရုံ မျှသာဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာ၏တောင် ဘက်ခြမ်းတွင် လေထုသည်ပါးလွှာ ၍ မြောက်ဘက်မှကုန်းတွင်းလေ များသည် ရေခဲတောင်နှင့် နှင်းတောင် တို့ကို ဖြတ်ကျော်လာပြီး တိုက်ခတ် လေ့ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ဆောင်း ရာသီ၏လေသည် အသည်းခိုက် အောင် အေးချမ်းလှသည်။

ဆောင်း၏စေတမန်ကနှင့်၊ ဆောင်း၏အဖော်က မြောက်ပြန် လေအေးအေးပင်ဖြစ်သည်။ ထို့ ကြောင့် 'လေပြန်လောင်းသည် ဟေမန်ဆောင်း'ဟု ခေါ်ဆိုလေ့ရှိ

သည်။ နှင်းသည် ဖြူဖွေးခြင်း၊ စင်ကြယ်ခြင်း၊ အေးမြခြင်းသဘော ဆောင်သည်။ မြူနှင်းများသည် လည်း နှင်း၏အဖော်ပင်ဖြစ်သည်။ မြူနှင်းများကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခွင်လုံး ဝိုးတဝါးဖြစ်ရသည်။ ငွေရောင်အဆင်းရှိသောနှင်းရေများ ကလည်း တစ်စက်ချင်းကျနေသည် မှာ လောကကြီးကို အေးချမ်းစေ သည်။ ဆောင်း၏ဂီတသံဖြစ်သော ဆီးနှင်းသံတဖြောက်ဖြောက်ကလည်း နားဝင်ချိုလှသည်။ ထို့ကြောင့် လက်ဝဲသုန္ဒရအမတ်ကြီးက 'တစ် တောင်လုံးမှိုင်း၊ စ၍ဆိုင်းသော်၊... သံဝါဖြောက်ဖြောက်၊ ဆီးနှင်းပေါက် လည်း၊ မိုးလောက်ပြင်းထန်၊ သွန်း ချပြန်သော်...'ဟု ရေးဖွဲ့ထားသည်။ ဆောင်းရာသီ၏ မှုန်ပျံ့ပန်းချီကား မှာ ရှုမဆုံးဖွယ်ရှိနေပါသည်။

ဆောင်းအခါသမယမှာ လေး လသာရှိပါသည်။ တန်ဆောင်မုန်း၊ နတ်တော်၊ ပြာသို၊ တပို့တွဲတို့ဖြစ် ကြသည်။ တန်ဆောင်မုန်းလသည် ဆောင်းရာသီ၏ ပထမလ၊ ဆောင်း ဦးရာသီဖြစ်သည်။ မိုးလည်းမကုန် သေး၊ ဆောင်းကလည်း ဝင်လာပြီ ဖြစ်၍ 'တန်ဆောင်မုန်းတွင်း၊ ဆီး နှင်းတစ်ပြိုက်၊ မိုးတစ်လိုက်'ဟု ဆိုရိုး

ရှိခဲ့သည်။ ဤလတွင် နက္ခတ်မီးထွန်းသဘင်ပွဲဟုခေါ်သော တန်ဆောင်တိုင်မီးထွန်းပွဲတော်များကို ပျော်ရွှင်စွာ ကျင်းပကြသည်။ ရာသီပန်းမှာ ခဝဲပန်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် 'ခဝဲပွင့်တုန်း တန်ဆောင်မုန်း'ဟု ဆိုရိုးရှိခဲ့သည်။ ကထိန်သင်္ကန်း၊ ကြာသင်္ကန်း၊ မသိုးသင်္ကန်းများလျှောက်ကုသိုလ်ပြုကြသည်။ ကုသိုလ်ရှင်တို့၏စေတနာသည် ဆောင်းနှင့်ပွင့်ဖြူဖြူလေးများနှင့်အပြိုင် မြင့်မြတ်ဖြူစင်လျက်ရှိနေပါသည်။

နတ်တော်လမှာ ဆောင်းလရာသီ၏ ဒုတိယလဖြစ်သည်။ ထိုလ၏ ရာသီသဘာဝကိုရှေးစာဆိုတစ်ဦးက 'နတ်တော်ရောက်ငြား၊ မိုးသားမငြိမ်၊ ဆင်ရာတိမ်'ဟု ဆိုရိုးရှိခဲ့ပြန်သည်။ ရာသီပန်းများမှာ တော်ဝင်သခင်ရွှေနန်း ပန်တော်ပန်းဖြစ်သည့် ရွှေသင်္ဃန်းနှင့် ဂမုန်းနွယ်ဝင်ဖြစ်သော သစ်ခွပန်းတို့ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် စာဆိုဦးတိုးက 'ရွှေပင်ဆင့်ငွေပင်ဆင့်၊ ပတ္တမြားပင်ဆင့်၊ ဂမုန်းအင့်အဖက်'ဟု ရေးဖွဲ့ခဲ့သည်။ သင်္ဃန်း၏ထူးခြားချက်မှာ ပူပြင်းသောနေ့ရာသီ၊ စိုစွတ်သောမိုးကာလတွင် မဖူးပွင့်ဘဲ အေးမြသောဆောင်းရာသီ၌သာ ဖူးပွင့်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုလ၏ ရာသီပွဲမှာ ရှေးအခါက 'နတ်ပူဇော်ပွဲ' ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း ယခုခေတ်တွင် 'စာဆိုတော်ပွဲ' ဖြစ်သည်။ 'လနတ်တော် ကောက်ဦးပေါ်လို့ မုန့်ဆန်းလှော်'ဆိုသည့် အတိုင်း မုန့်ဆန်းလှော်၍ ဒါနပြုကြသည်။

ပြာသိုလသည် ဆောင်း၏ တတိယလ၊ ဆောင်းလလယ်လည်းဖြစ်သည်။ ပြာသိုလပြည့်နေ့သည် မြန်မာနိုင်ငံ၏ အမေများနေ့ဖြစ်သည်။ ရာသီပန်းမှာ 'ခွာညိုပန်း' ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ပင်းယခေတ်စာဆိုငါးစီးရှင်ကျော်စွာက 'နွယ်ပန်းခွာညို၊ ပွင့်ပေလို၊ ပြာသိုဆောင်းလလယ်၊ ဆောင်းလလယ်'ဟု စာဖွဲ့ခဲ့ပါသည်။ ခွာညိုပန်းကိုမေ့၍မရနိုင်သကဲ့သို့ ဆောင်းရာသီထဲမှ 'ငွေနှင်းစိုစို လပြာသို'ကိုလည်း မေ့မရနိုင်ပေ။ ဤလတွင် ဆီးနှင့်များအနည်းငယ်လျော့ပါးသွားသော်လည်း အအေးဒဏ်မှာမူ တခြားလများထက် ပို၍ပြင်းထန်လာပါသည်။ ရာသီပွဲမှာရှေးက 'မြင်းခင်းသဘင်ပွဲ'ဖြစ်သည်။ ယခုခေတ်တွင်မူ 'လွတ်လပ်ရေးပွဲ'ဖြစ်သည်။ အလွန်အေးသောလဖြစ်၍ 'ခြေလျှိုလက်လျှို လပြာသို'ဟုပင် ပြောရိုးရှိခဲ့သည်။

တပို့တွဲလကား ဆောင်းရာသီ၏စတုတ္ထလ၊ နောက်ဆုံးလဖြစ်သည်။ ရာသီပန်းမှာ ပေါက်ပန်း၊ လဲပန်း၊ ဆူးပန်းတို့ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ရှေးစာဆိုတော်တစ်ဦးက 'တပို့တွဲ ပေါက်လဲရယ်တဲ့ ငုံ့စီစီ၊ ဖူးတံကချီ'ဟု စပ်ဆိုခဲ့သည်။ နှင်းများဝေဆာနေသော ဆောင်း၏ချမ်းအေးလှသောဒဏ်ကို အန်တုကာ ထမနဲပွဲများကျင်းပကြသည်။ အလွန်အလွန်အေးသောလဖြစ်ပြီး 'ကျွဲချိုဖျားတောင်အေး'ဟူ၍ ပြောစမှတ်ပြုကြသည်။ 'နှာရည်ယိုရွှဲ၊

တပို့တွဲ'၏ထမနဲပိုင်းလေးမှာ မရိုးနိုင်သော ဆောင်းရာသီ၏ရှုခင်းလည်းဖြစ်သည်။

ဆောင်းရာသီ၏ အလှသည် လူတို့၏စိတ်နှလုံးကို အေးမြစေသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခွင်လုံးကို သာယာစေသည်။ လောကတစ်ခွင်သည် ဆောင်းအလှရှုခင်းဖြင့် လှပဆန်းသစ်နေသည်။ ဆောင်းနှင့်စက်တို့သည်လည်း တံစက်မြိတ်ထက်ဝယ် ဟီးလေးခိုနေကြသည်။ မြက်ခင်းပြင်တို့မှာလည်း နှင်းပုလဲများကြောင့် ပိုမိုစိမ်းလာသည်ဟုပင် ထင်ရပါသည်။ လူသားတို့အား အေးမြတည်ငြိမ်မှုကို ပေးသည်။ ထို့ပြင် ဘုရားပွဲတော်များသည်လည်း ပေါများလှသည်။ ထိုပွဲတော်များတွင် အငြိမ်းဆိုင်၊ ဇာတ်ပွဲများလည်း ပါဝင်သည်။ ပွဲများစည်ကားသိုက်မြိုက်ပုံမှာ ပြောသံစည်သံတည်ညံနှင့် မင်္ဂလာရှိလှသည်။ 'ကဗျာမမိ စာမမိ ဆောင်းလရာသီ'ဟုပင် တင်စားခေါ်ချင်ပါသည်။

ထို့ပြင် ဆောင်းရာသီသည် အခြားသောရာသီများထက် အချမ်းကိုပိုစေရုံသာမက အလွမ်းဓာတ်ကိုလည်းရှည်စေပါသည်။ မနက်စောစောဝိုးတိုးဝါးတားနေရောင်ခြည်၏အောက်တွင် ဆွမ်းခံကြွလာသော သစ်ခေါက်ဆိုးရောင်ကို လွှမ်းခြုံထားသော ဘုရားရှင်၏သားတော်သံဃာတော်များ၏မြင်ကွင်းသည် ကား ကြည်ညိုသဒ္ဓါစိတ်များကို ပေါက်ဖွားလာစေသည်။ ရွှေဘုတ်ငှက်၊ ဖိုးခေါင်ငှက်၊ စစ်စလီငှက်၊

ဟင်္သာငှက်တို့သည်လည်း တီတီ တာတာဖြင့် တေးသီနေကြသည်။

ဆောင်းရာသီတွင် ကျွန်တော် တို့နိုင်ငံအတွက် အမှတ်ရဖွယ်နေ့ ရက်များလည်းရှိပါသည်။ တန်ဆောင် မုန်းလဆုတ် ၁၀ ရက်တွင် ကျရောက် သော အမျိုးသားအောင်ပွဲနေ့၊ ဇန်နဝါရီလ ၄ ရက်တွင် ကျရောက် သော လွတ်လပ်ရေးနေ့၊ ဖေဖော် ဝါရီလ ၁၂ ရက်တွင် ကျရောက်သော ပြည်ထောင်စုနေ့တို့ပင်ဖြစ်သည်။

ဟေမန်ဟူသောဆောင်း သည် လူသားတို့၏အားမာန်အလှ ကို ဖော်ပြနေပေသည်။ တစ်နှစ်ပတ် လုံး ချွေးပြိုက်ပြိုက်ကျအောင် စိုက် ပျိုးခဲ့သော ကောက်နှံစပါးပင်တို့ မှာ 'ဖူးတံငုံကင်း သီးနှံဝင်း' နေကြ ပါသည်။ လေယူရာတိမ်း၍ ယိမ်း နေကြသောစပါးပင်များကို အဝေး ကကြည့်လျှင် ရွှေနှင့်ပင် ထင်မှား ပေလိမ့်မည်။ လေအဝှေ့တွင် စပါး ရွှေဝါတို့၏ တရဲရဲပွတ်တိုက်သံကို ကြားနေရပါသည်။ အချို့ ရိတ်သိမ်း ပြီးစ ကောက်ပုံလေးများမှာ လယ် ကွင်းပြင်များအတွင်း၌ ရွှေတောင် ကြီးများပေါက်နေသကဲ့သို့ မို့ မောက်နေပါသည်။ ကျက်သရေရှိ လှသောမြင်ကွင်းနှင့် နှင်းမှုန်တို့၏ ပေါင်းစပ်အလှကို တွေ့မြင်နိုင်ပါ သည်။ 'ဆီကိုရေချိုး၊ ဆေးရိုးမီးလှုံ၊ စပါးတောင်လိုပုံ' နိုင်တော့မည်ဖြစ် သဖြင့် တောင်သူဦးကြီးများသည် ဝမ်းသာပီတိ ဖြစ် နေကြ သည်။ မြေကြီးမှရွှေသီးသောကာလလည်း ဖြစ်သည်။ အလှူရေစက် လက်နှင့်

မကွာ၊ တစ်မူးရှိလျှင်တစ်ပဲ လှူတတ် သော မြန်မာ့စိတ်ရင်းများက ဆောင်း ရာသီအလှကိုထပ်ဆင့် လောင်းပေး နေပြန်သည်။

ဆောင်းရာသီသည် ချမ်း အေးသောအခါသမယဖြစ် ပြီး လူတို့သည် အနွေးထည်လှလှပပ ကလေးများဝတ်ဆင်ကာ ဈေးသွား၊ ကျောင်းသွား၊ ရုံးသွားပြုကြသည်။ ဆောင်းရာသီသည် လူသားတို့ အတွက် စိတ်ချမ်းမြေ့ဖွယ်အလှကို ပေးနိုင်ရုံသာမက လူသားတို့၏ ကျန်းမာရေးကို များစွာအထောက် အကူပြုသောလလည်းဖြစ်သည်။ 'စောစောအိပ်လို့ စောစောထလို့ စောစောလမ်းလျှောက်ကြပါစို့' ဟူသော နှိုးဆော်သံက တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်နေသော ဆောင်းရာသီ၏ နံနက်ခင်းများကို နှိုးဆွပေးပါသည်။ ကျန်းမာရေးလိုက်စားသူများသည် နံနက်စောစော ကတ္တရာလမ်းထက် တွင် ကိုယ်လက်လှုပ်ရှား အားကစား များပြုလုပ်နေကြပါသည်။ သက်ကြီး ရွယ်အိုများနှင့် ကလေးသူငယ်များ သည်လည်း စောင်ခြံထဲတွင်ကွေး မနေဘဲ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားပြုလုပ် နေကြပုံမှာ ဆောင်းရာသီ၏အလှ ကိုဆောင်သောအရာဖြစ်သည်။

အချမ်းပိုသည့် ဆောင်းမေပျို ၏ ချမ်းအေးပုံကို စာဆိုတို့အမျိုးမျိုး ရေးဖွဲ့ကြသည်။ အချုပ်တန်းဆရာ ဖေက 'ငွေနှင်းငယ်မှုန်၊ လေညင်းရယ် တသုန်သုန်နှင့်၊ ချမ်းပုံမှာ ကမ်းကုန် ရစ်တာမို့၊ မန်းတုန်အောင် လမ်းဆုံ ကဟစ်ချင်တော့... 'ဟု ဟေမန်

ဆောင်း၏ ချမ်းအေးပုံကို စာဖွဲ့ခဲ့ သည်။

စာဆိုဦးယာကလည်း 'ဆီး နှင်းငယ်မှုန်မှုန်၊ တောင်ခိုးရေငွေ၊ လေချိုငယ်ဝေလို့၊ မွေ့မွေ့ငယ်သုန် သည်၊ ရဲရဲမြိုင်ရိပ်က တမိုင်းမိုင်း' ဟု စာပန်းချီခြယ်သထားသည်။ ဤကဲ့သို့ စာဆိုကျော်များက စာဖွဲ့ ရလောက်အောင် လှပအေးမြသော ဆောင်းလရာသီလည်းဖြစ်သည်။

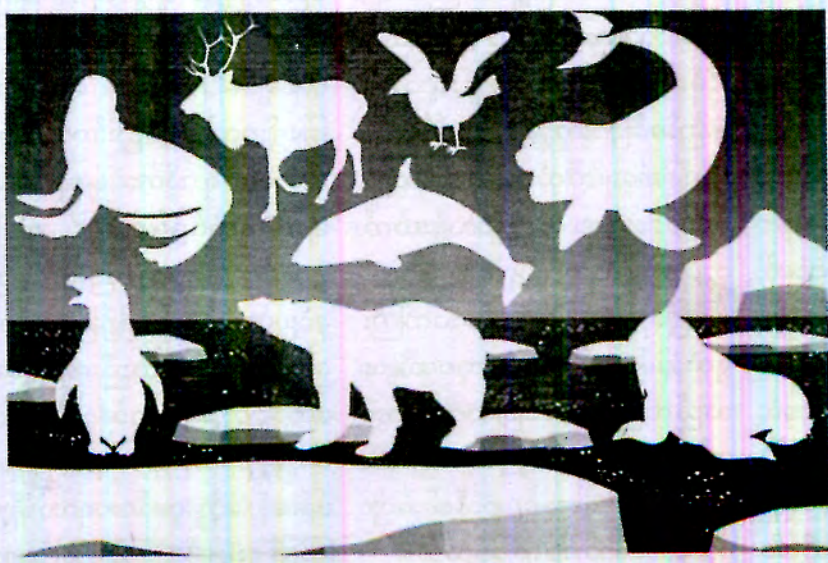
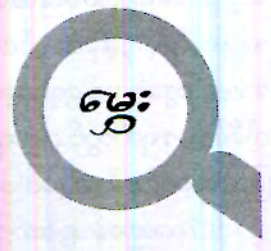
ဆောင်းလရာသီ၏သဘာဝ အလှများသည် လူသားတို့အတွက် ခေတ်အဆက်ဆက် မရိုးနိုင်သော အလှများအဖြစ် ထာဝရရှိနေမည် ဖြစ်သည်။ ဆောင်းလရာသီသည် မည်သည့်ပန်းချီမျှ လိုက်၍မမိနိုင် သော အလှသဘာဝပန်းချီကား တစ်ချပ်ပင်ဖြစ်သည်။ မြောက်လေ မြား၍အလှထူးသည့် သာမောဖွယ် ဆောင်းလရာသီကား ဆောင်းချစ်သူ များ၏နှလုံးသားထဲတွင် အမြဲပင် စွဲထင်ကျန်ရစ်နေမည်ဖြစ်သည်။ နှင်းပွင့်နှင်းခိုင် တဖြိုင်ဖြိုင်ကျသည့် ဆောင်းလရာသီသည် ရေမြေတော တောင်တို့၏ စာပန်းချီခြယ်သ မကုန်နိုင်သော ထာဝရအလှ၊ ရာသီ ပန်းမန်၊ ကျေးငှက်သာရကာတို့၏ ကြည်နူးဖွယ်သဘာဝအလှများ၊ ရာသီအလိုက်ကျင်းပသော ဘာသာ ရေးပွဲတော်များ၊ သမိုင်းဝင်နေ့ထူး နေ့မြတ်တို့ဖြင့် ပျော်ရွှင်မှု၊ ကြည်နူး မှုများ ထုံမွမ်းနေသော ဆောင်းလ ရာသီ၏အလှတို့သည် ကမ္ဘာတည် သရွေ့ ရှိနေပါတော့မည်။ ။

ဆလိုင်းခန့်ကျော်စွာ

ရှာမယ်၊ ဖြည့်မယ်

တေကေလေးတို့ရေ . . .

ပျောက်နေတဲ့အကောင်လေးတွေကို ရှာဖွေဖြည့်ကြရအောင်။
ဒီကစားနည်းလေးက ကလေးတို့ရဲ့ဦးနှောက်စွမ်းရည်ကို ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်
စေပါမယ်။ ဘယ်အရာက ဘာလဲဆိုတာ တွေးခေါ်တတ်စေလိမ့်မယ်။
ကိုင်း . . . စကြရအောင်နော်။ ။

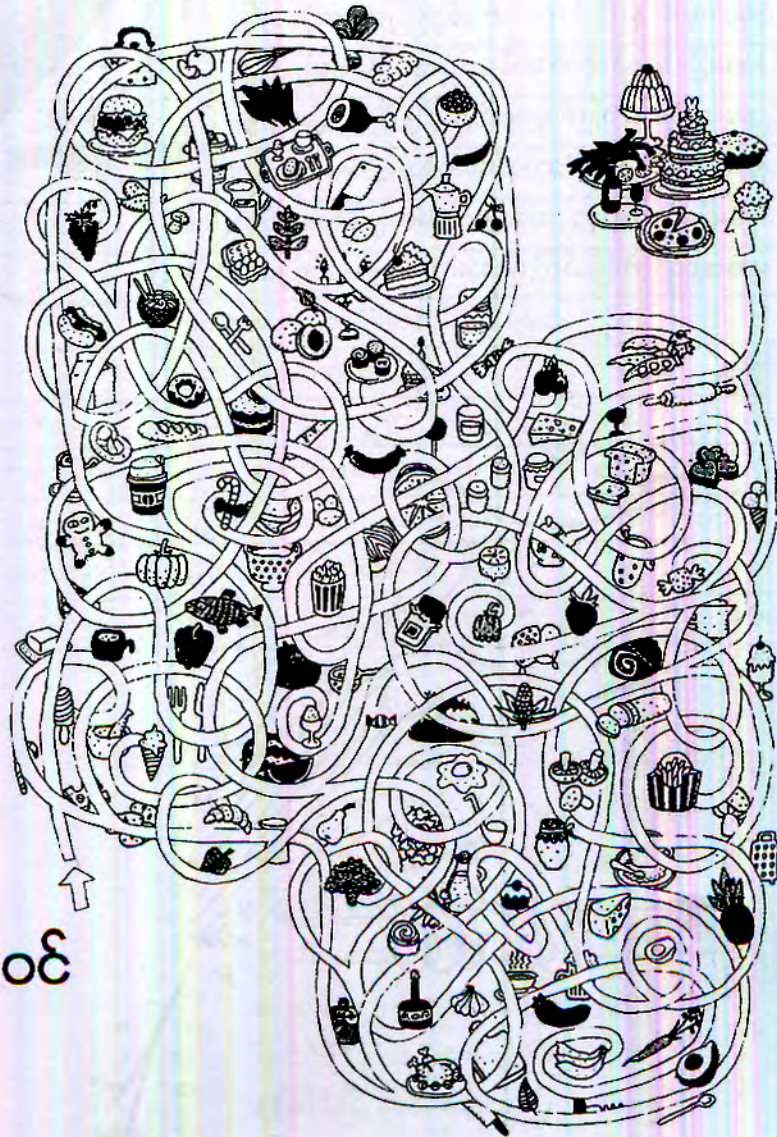

နောင်တော

ဝက်ပါလမ်း

တောကလေးတို့ရေ . . .

တစ်ကြိမ်တည်းနဲ့ လမ်းမမှားဘဲ သွားနိုင်မလား။ (တစ်ကြိမ်တည်း)နော်။ ။

ထွက်

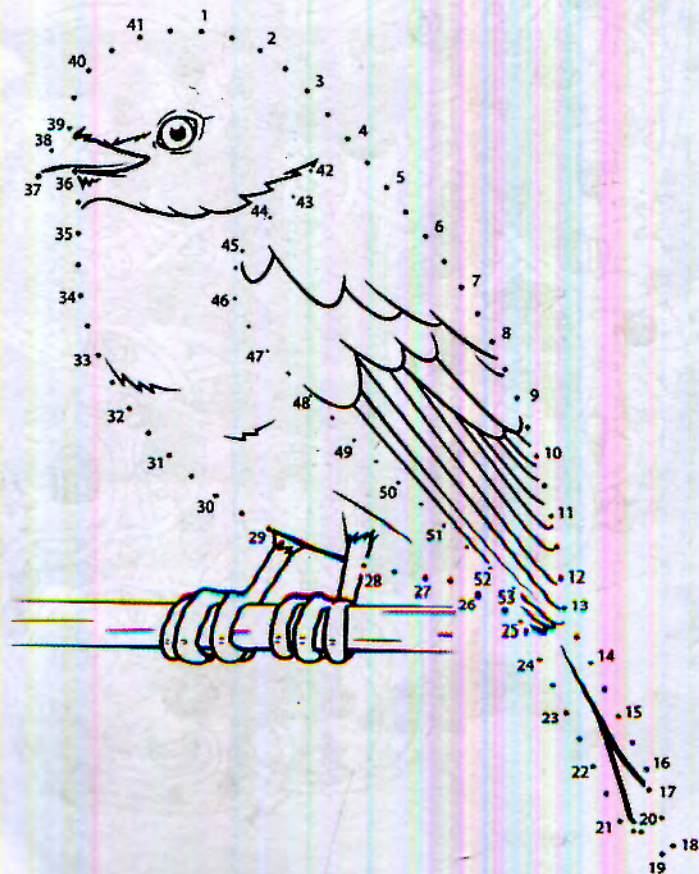
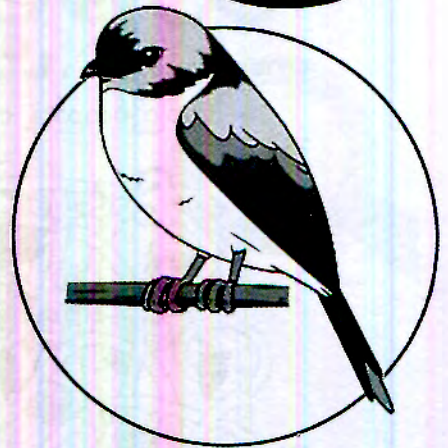
ဝင်

တီတီလေးနဲ့ ပုံဆွဲမယ်

TTL

တေဇကလေးတို့ရေ . . .

ပုံဆွဲဖို့ဝါသနာပါပေမဲ့ ဆွဲရခက်နေတဲ့ကလေးတွေ ရှိကြပါလိမ့်မယ်။ ဘာမှ သောကရောက်မနေကြပါနဲ့နော်။ တီတီလေးဖြေရှင်းပေးပါ့မယ်။ ဖော်ပြပါပုံလေးမှာ နံပါတ်ကလေးတွေနဲ့ပြထားတဲ့ အစက်ကလေးတွေကို (1)ကစပြီး အစဉ်လိုက် တစ်ဆက်တည်းရေးဆွဲသွားရင် ပုံလေးတစ်ပုံကို ရေးဆွဲပြီးသားဖြစ်သွားလိမ့်မယ်။ ဒီလိုပုံမျိုးတွေကို မကြာခဏလေ့ကျင့်ရေးဆွဲပေးရင် အကောင်လေးတွေရဲ့ ပုံပန်းသွင်ပြင်ဟန်ကိုသိလာပြီး ပန်းချီရေးဆွဲရာမှာ အထောက်အကူဖြစ်လာပါလိမ့်မယ်။ ပုံဆွဲပြီးရင် ဆေးရောင်လဲ ခြယ်လို့ရသေးတယ်နော်။ ။

၂၀၂၄ ခုနှစ်၊ တေဇရပ်စုံစာစောင်
စာစီစာကုံးပြိုင်ပွဲအတွက်
လအလိုက် ယှဉ်ပြိုင်ရမည့်ခေါင်းစဉ်များ

စဉ်	လအမည်	ခေါင်းစဉ်	နောက်ဆုံးပေးပို့ရမည့် ရက်၊ အချိန်
၁	ဇန်နဝါရီလ	ကျေးလက်ညနေခင်း	၃၀-၁၁-၂၀၂၃၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၂	ဖေဖော်ဝါရီလ	မြန်မာ့ရိုးရာထမနဲ့ပွဲတော်	၃၁-၁၂-၂၀၂၃၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၃	မတ်လ	ဇွဲကိုရင်းလျှင် အောင်ပွဲဆင်	၃၁-၁-၂၀၂၄၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၄	ဧပြီလ	ရေသဘင်ပွဲတော်	၂၉-၂-၂၀၂၄၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၅	မေလ	ကဆုန်လပြည့် ဗုဒ္ဓနေ့	၃၁-၃-၂၀၂၄၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၆	ဇွန်လ	လူငယ်နှင့် မူးယစ်ဆေးဝါးအန္တရာယ်	၃၀-၄-၂၀၂၄၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၇	ဇူလိုင်လ	ဖူးမြော်ခဲ့ရသောစေတီတော်	၃၁-၅-၂၀၂၄၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၈	ဩဂုတ်လ	ငယ်စဉ်အခါ ပညာရှာ	၃၀-၆-၂၀၂၄၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၉	စက်တင်ဘာလ	လူငယ်နှင့် ကိုယ်ကျင့်တရား	၃၁-၇-၂၀၂၄၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၁၀	အောက်တိုဘာလ	မွန်မြတ်လှပဆရာဘဝ	၃၁-၈-၂၀၂၄၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၁၁	နိုဝင်ဘာလ	လှပသာယာပြည်မြန်မာ	၃၀-၉-၂၀၂၄၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၁၂	ဒီဇင်ဘာလ	လှုပ်ရှားတက်ကြွလူငယ်ဘဝ	၃၁-၁၀-၂၀၂၄၊ ၁၆:၀၀ နာရီ

ပြိုင်ပွဲဝင်စာစီစာကုံးများအား အောက်ပါလိပ်စာအတိုင်း ပေးပို့ရပါမည်-

သို့

တာဝန်ခံစာတည်း(တေဇရပ်စုံ)

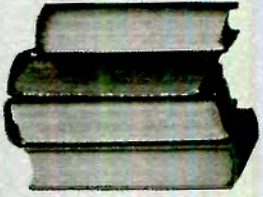
မြဝတီစာပေတိုက်

အမှတ်(၁၅)၊ မိုးကောင်းလမ်း၊

မြဝတီမီဒီယာစင်တာ(မြေညီထပ်)

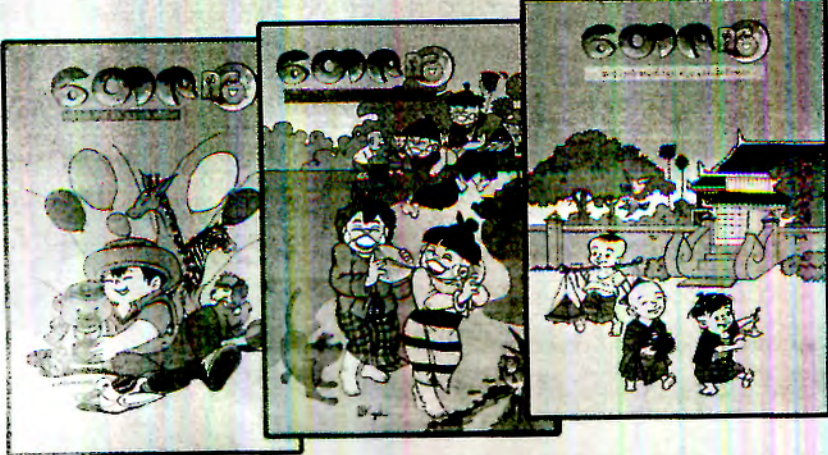
ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး။

ဖုန်း: ၀၉-၄၀၃၂၅၈၄၅၁

တေဇရပ်စုံစာစောင် လစဉ်စာစီစာကုံးပြိုင်ပွဲ

- ၁။ မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝန်းရှိ ကျောင်းသားလူငယ်များအနေဖြင့် စာစီစာကုံးရေးသားသည့် အလေ့အကျင့်များရရှိစေရန်နှင့် မြန်မာစာအရေးအသား မြင့်မားတိုးတက်စေရန်ရည်ရွယ်၍ မြဝတီစာပေတိုက်မှ လစဉ်ထုတ်ဝေလျက်ရှိသော တေဇရပ်စုံစာစောင်တွင် ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလမှစတင်ကာ စာစီစာကုံးပြိုင်ပွဲများကို လစဉ်ကျင်းပခဲ့ပါသည်။ ၂၀၂၄ ခုနှစ်အတွက် လအလိုက်သတ်မှတ်ထားသော ခေါင်းစဉ်များအတိုင်း ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူများ ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်နိုင်ကြောင်း ဖိတ်ခေါ်အပ်ပါသည်။
- ၂။ လစဉ်ပြိုင်ပွဲများတွင် ယခင်က ဆုရရှိသူများအား ပထမဆု ၇၀၀၀ ကျပ်၊ ဒုတိယဆု ၅၀၀၀ ကျပ်၊ တတိယဆု ၃၀၀၀ ကျပ် ဆုချီးမြှင့်ခဲ့ရာမှ ယခုအခါ ပထမဆု ၁၅၀၀၀ ကျပ်၊ ဒုတိယဆု ၁၀၀၀၀ ကျပ်၊ တတိယဆု ၇၀၀၀ ကျပ်ဖြင့် ပြောင်းလဲ၍ ဆုချီးမြှင့်သွားမည်ဖြစ်ပါသည်။
- ၃။ စာစီစာကုံးများကို အလယ်တန်းနှင့် အထက်တန်း ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူများ ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်နိုင်ပြီး ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူဖြစ်ကြောင်း အတန်းပိုင်ဆရာ၊ သို့မဟုတ် ကျောင်းအုပ်ကြီး၊ သို့မဟုတ် ရပ်ကွက်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရုံး၏ထောက်ခံချက် ပူးတွဲပါရှိရမည်။
- ၄။ လစဉ်ပေးထားသောခေါင်းစဉ်နှင့်အညီ ရေးသားရမည်ဖြစ်ပြီး ကျောင်းသုံးဗလ္လာစာရွက်ဖြင့် ၅ ရွက်မှ ၇ ရွက်အထိ စာမျက်နှာတစ်ဖက်တည်းသာရေးရမည်။ ကိုယ်တိုင်ရေးဖြစ်ရမည်။ နိုင်ငံသားမှတ်ပုံတင်ကတ်ပြား၊ သို့မဟုတ် ကျောင်းသားကတ်မိတ္တူ ပူးတွဲပါရှိရမည်။ နေရပ်လိပ်စာ၊ ဖုန်းနံပါတ်၊ ကျောင်းလိပ်စာနှင့် အတန်း၊ အသက်တို့ကို အပြည့်အစုံဖော်ပြရမည်။ ပတ်စပို့ဓာတ်ပုံတစ်ပုံပါ ပူးတွဲပေးပို့ရမည်။
- ၅။ လစဉ် ပထမဆုရရှိသည့် စာစီစာကုံးများကို ၂ လကျော် တေဇရပ်စုံစာစောင်တွင် ဖော်ပြသွားမည်ဖြစ်ပြီး ပထမ၊ ဒုတိယ၊ တတိယဆုရစာစီစာကုံးများကို နောင်အခါတွင် စာအုပ်အဖြစ်ထုတ်ဝေသွားရန် အစီအစဉ်ရှိပါသည်။ ။

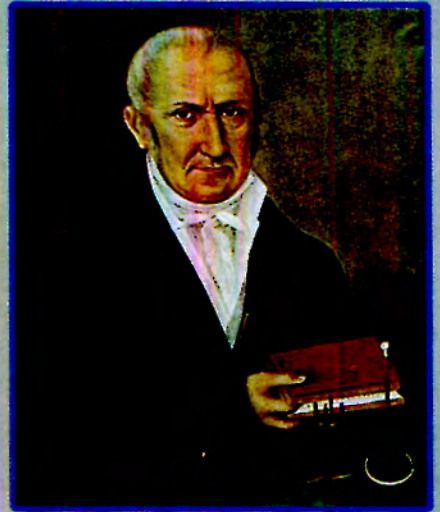
စာတည်းအဖွဲ့
တေဇရပ်စုံစာစောင်

ဘက်ထရီ (Battery) အကြောင်း သိကောင်းစရာ

ဒေါက်တာသန့်စင်(ရူပဗေဒ)

ဘက်ထရီဆိုတာ လျှပ်စစ်ပစ္စည်းများကို ပြင်ပကနေ လျှပ်စစ် ပါဝါပေးရန်ဖြုလုပ်ထားတဲ့ လျှပ်စစ်ပါဝါထုတ်ပစ္စည်းတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ဘက်ထရီဟာ ဓာတုစွမ်းအင်ကနေ လျှပ်စစ်စွမ်းအင်အဖြစ် ပြောင်းလဲပေးတဲ့ ပစ္စည်းဖြစ်ပါတယ်။ ဘက်ထရီဆိုတဲ့အမည်ဟာ ပြင်သစ်ဘာသာစကားက ဆင်းသက်လာပါတယ်။

ဘက်ထရီအမျိုးအစားများမှာ ပြန်လည်အားသွင်းနိုင်တဲ့ ဘက်ထရီနဲ့ ပြန်လည်အားသွင်း၍မရနိုင်တဲ့ဘက်ထရီဆိုပြီး ရှိကြပါတယ်။ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးများ၊ အိတ်ဆောင်ရေဒီယိုများမှာ အသုံးပြုတဲ့ ဓာတ်ခဲများဟာ ဘက်ထရီအသေးစားများဖြစ်ပြီး ပြန်လည်အားသွင်း၍မရတဲ့ ဓာတ်ခဲခြောက် (Alkaline battery) များဖြစ်ကြ

ပါတယ်။ ဘက်ထရီများမှာ အပို
 ငုတ် (Positive Terminal)နဲ့ အမ
 ငုတ် (Negative Terminal)တို့
 ပါဝင်ပါတယ်။ ပုံမှန်ဓာတ်ခဲတစ်လုံး
 မှာ ဗို့အား 1.5 V (Volt) ရှိပါ
 တယ်။ ဗို့ (Volt) ဆိုတာကတော့
 အီတလီလူမျိုး ရူပဗေဒပညာရှင်
 အလက်ဇန်ဒရီဗိုတာ (Alessan-
 dro Volta) ကို ဂုဏ်ပြုကာ သတ်
 မှတ်ထားတဲ့ ယူနစ်ဖြစ်ပါတယ်။

ဘက်ထရီကို အသုံးပြုရာမှာ
 တစ်ဖက်သွားလျှပ်စီး DC (Direct
 Current) ကို ထုတ်ပေးပါတယ်။
 မော်တော်ကားတစ်စီးမှာရှိတဲ့
 ဘက်ထရီရဲ့အလုပ်ကတော့ အင်ဂျင်
 ကို စတင်အလုပ်လုပ်ရန် စက်ကိုနှိုး
 ပေးခြင်း၊ ကားမှာပါဝင်တဲ့ မီးသီး
 များ၊ လေအေးပေးစက်၊ တီဗီ စတာ
 တွေကို အလုပ်လုပ်ရန် ဗို့အားပေးခြင်း

ကို ပြုလုပ်ပေးပါတယ်။ ဘက်ထရီ
 များကို ဗို့အားနဲ့ အမ်ပီယာနာရီ Ah
 (Ampere hour)တို့နဲ့ သတ်မှတ်
 ပါတယ်။ ဥပမာ 12 V ဘက်ထရီ
 အမျိုးအစားတစ်လုံးမှာ 100 Ah လို့
 ရေးထားပါက ဒါဟာ လျှပ်စီးကြောင်း
 နာရီ ၁၀၀ ရရှိနိုင်ပါတယ်။ ၁ နာရီ

ကို လျှပ်စီးကြောင်း ၂ အမ်ပီယာ
 (2 Ampere) အသုံးပြုပါက နာရီ
 ၅၀ ကြာ အသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။ (2
 Ampere x 50 hours = 100
 Ah)။ ဒါကြောင့် ဘက်ထရီများမှာ
 Ah တန်ဖိုးများပါက ပိုမိုအသုံးပြု
 နိုင်ကာ ပိုမိုဈေးကြီးပါတယ်။

၁၈၅၉ ခုနှစ်မှာ ပြင်သစ်
 လူမျိုး ရူပဗေဒပညာရှင် ဂက်စတွန်
 ပလိန်းက ခဲ(lead)နဲ့ အက်စစ်တို့ကို
 အသုံးပြုကာ Lead-acid cell ကို
 စတင်တီထွင်ခဲ့ပါတယ်။ နောက်ပိုင်း
 မှာ flooded lead-acid ဘက်ထရီ၊
 gel lead-acid ဘက်ထရီနဲ့ ad-
 vanced lead-acid AGM
 ဘက်ထရီ စတဲ့ဘက်ထရီအမျိုး
 မျိုးပေါ်လာပါတယ်။ ယခုအခါ
 အက်စစ်ထပ်ဖြည့်ရန်မလိုတဲ့
 ဘက်ထရီအိုးခြောက်များကို ပိုမို
 အသုံးပြုလာကြပါတယ်။

၁၉၆၅ ခုနှစ်ခန့်မှာ အမေရိ
 ကန်နိုင်ငံအခြေစိုက် အာကာသသိပ္ပံ
 (NASA) က လီသီယမ်အိုင်းယွန်း

(Lithium-ion)အသုံးပြုဘက်ထရီကို စတင်အသုံးပြုလာကြပါတယ်။ ယခုအခါ မိုဘိုင်းလ်ဖုန်းများမှာ အသုံးပြုနေတဲ့ ဘက်ထရီများဟာ လီသီယမ်အိုင်ယွန်းအမျိုးအစားများဖြစ်ကြပါတယ်။

ယခုအခါ လီသီယမ်ပိုလီမာဘက်ထရီ (Lithium Polymer-LiPo battery) အမျိုးအစားသစ်

ပေါ်ပေါက်လာကာ လီသီယမ်အိုင်ယွန်း (Li-ion)ဘက်ထရီထက် ပိုမိုကောင်းမွန်တဲ့ စွမ်းဆောင်ရည်ရှိပါတယ်။ ဒီဘက်ထရီဟာ ဘက်ထရီသက်တမ်းပိုမိုကြာရှည်စွာအသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ထိခိုက်မှုနည်းစေရန် အသုံးပြုနေတဲ့ လျှပ်စစ်ကားများမှာ လီသီယမ်ဘက်ထရီကို အသုံးပြုနေကြပါ

တယ်။

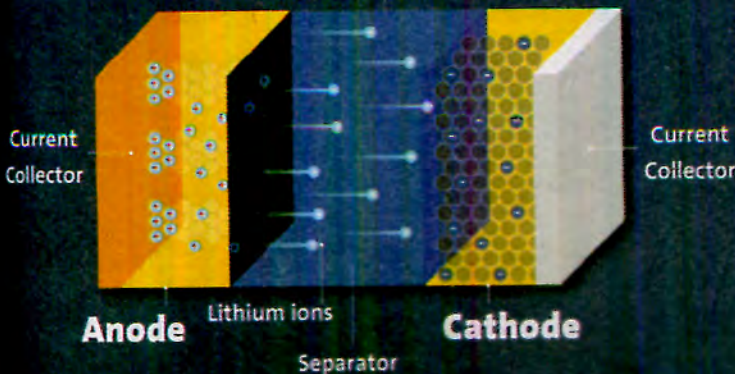
ဘက်ထရီအိုးတစ်လုံးကို အသုံးပြုပါက သက်တမ်းကြာရှည်စွာခံနိုင်ရန် လိုအပ်တဲ့ စွမ်းအင်သတ်မှတ်ချက်ကိုသာ အသုံးပြုသင့်ပါတယ်။ ပိုမိုကြာရှည်စွာအသုံးပြုပါက ဘက်ထရီကို ပြန်လည်အားသွင်းရန်ခက်ခဲနိုင်ပါတယ်။ ဘက်ထရီကိုအားသွင်းရာမှာလဲ လျှပ်စီးကြောင်းထိန်းကိရိယာနဲ့အတူ အားသွင်းသင့်ပါတယ်။ ပိုမိုအားသွင်းမိပါက ဘက်ထရီပူလာပြီး မီးလောင်ပေါက်ကွဲနိုင်ပါတယ်။

သိပ္ပံပညာရှင်များဟာ ပြန်ပြည့်မြဲစွမ်းအင်ဖြစ်တဲ့ နေစွမ်းအင်၊ လေစွမ်းအင်များနဲ့ လျှပ်စစ်ကားများမှာ အဓိကကျတဲ့ ဘက်ထရီအိုးများရဲ့ စွမ်းဆောင်ရည် ပိုမိုကောင်းမွန်လာစေရန် ကြိုးစားဆောင်ရွက်သုတေသနပြုနေကြပါတယ်။ ။

ဒေါက်တာသန့်စင်(ဂျပေဒ)

Lithium-ion Cell

Electrolyte

တောကလေးတို့ရေ...

ဒီလမှာတော့ ကလေးတို့ အတွက် အတုယူအားကျစရာကောင်းတဲ့ လူငယ်လေးတစ်ဦးအကြောင်းကို ပြောပြပေးချင်ပါတယ်။ သူကတော့ ကလေးတို့အကြိုက် ပီဇာအကြီးကြီးကိုဖန်တီးပြီး ဂင်းနက်စ်ဝံ့ချိန်ကိုတင်နိုင်ခဲ့တဲ့သူပါ။ သူကတော့ အသက် ၂၆ နှစ် အရွယ်ရှိပြီဖြစ်တဲ့ အမေရိကန်နိုင်ငံသား ယူကူဘာအဲရစ်ပဲဖြစ်ပါတယ်။

ကမ္ဘာကျော် ပီဇာဟတ် ကုမ္ပဏီက ယူကူဘာအဲရစ်ရဲ့ ကူညီဦးဆောင်မှုနဲ့ ကမ္ဘာဂင်းနက်စ်ဝံ့ချိန်မှတ်တမ်းဝင် ကမ္ဘာ့အကြီးမားဆုံးပီဇာကို ဖန်တီးခဲ့ပါတယ်။ ၂၀၂၃ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၁၈ ရက်နေ့က အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၊ လော့ဒ်အိန်ဂျလစ်ကွန်ဗန်းရှင်း

စင်တာမှာ စတုရန်းပေ ၁၄၀၀၀ နီးပါး ရှိတဲ့ ပီဇာကို မုန့်ဖုတ်မှုန့်အစိမ်း ၃၆၅၃ ပေါင်၊ မာရီရာနာဆော့စ် ၄၉၄၈ ပေါင်၊ ဒိန်ခဲ ၈၈၀၀ ပေါင် ခန့်နဲ့ ပက်ပါရွန်နီ ၆၃၀၄၉၆ ပေါင် တို့နဲ့ဖုံးအုပ်ကာ ပီဇာဖုတ်ခဲ့တယ်လို့ သိရပါတယ်။

ပီဇာဟတ်ကအလုပ်သမားတွေနဲ့ ဘလော့ဂါတွေက မုန့်အသားလွှာတွေနဲ့ဆော့စ် ပါဝင်ပစ္စည်း

တွေကို တစ်လွှာချင်းဖြူးပြီး မုန့်ဖုတ်ကာ ဖန်တီးခဲ့ကြတာဖြစ်ပါတယ်။ ဂင်းနက်စ်ဝံ့ချိန်ချိုးဖျက်နိုင်တဲ့ပီဇာကို အချပ်ရေ ၆၈၀၀၀ မလှီးဖြတ်မီ ရွှေ့လျားနိုင်တဲ့မီးဖိုအပူပေးစက်နဲ့ အပူပေးပြီး ဖုတ်ခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။ ပီဇာမုန့်များကိုလဲ ပရဟိတအဖွဲ့တွေဆီ လှူဒါန်းခဲ့တယ်လို့သိရပါတယ်။ ။

သန့်သူရ

ကုဒေအ!
 ဂါဝင် သည်
ပမ်းပျောက်ခြင်း
 Cartoon:
 Aung Kyaw

Gyar Aye
 Walking
 Cartoon: Aung Kyaw
 Tr: BMK

ကျန်းမာရေးအတွက်ပမ်း
 ပျောက်ထွက်မယ်...
 "I am going to walk for my health."

တယ်လုတ်နေပါလား...
 "He is right!"

ပါပီရေ...လာဟေ့...လို့ကိ...
 "Puppy, come here!"

ဒီနေ့တယ်ပေမော့မင်းပိတ်
 ဂုဏ်နဲ့အုဇြားနေတာ...
 "I know he is happy because it is a school holiday."

လိုက်မယ်မဟုတ်လားပါဗီရ...

"Do you come along with me, Puppy."

ကောင်းတဲ့ကိစ္စဆိုတော့...

"It is a good deed."

ပါဗီတို့ကလိုက်ပြီးအား

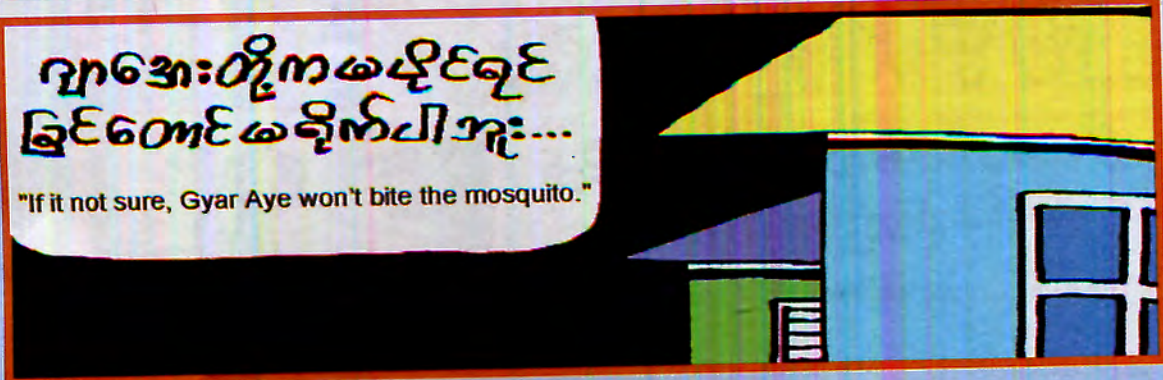
ပဲလေ... မေး...

"I will come along with you."

ဂျာအေးတို့ကမယိုင်ရင်
ခြင်တောင်မချိတ်ပါဘူး...

"If it not sure, Gyar Aye won't bite the mosquito."

GPS သုံးပြီးလမ်းပျောက်
ထွက်မှာ...

"I will walk using GPS."

ဒီတစ်ခါ ဂျာအေးအားအင်္ဂါ
ဂွတ်တယ်...

"Gyar Aye's idea is good."

လေပြည်တော့စတိုက်လာပြီမေ့...
ရှောင်ထားမှ...

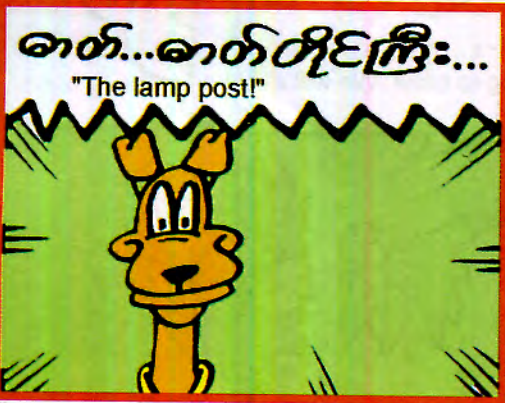
"The breeze is going to blow. We will avoid it."

လာမေ့... ဝါဒီရေ...
လမ်းညွှန်မြေပုံအရသွားမှ...

"Come here, Puppy. We will go according to the guide map."

ရဟူလိသော

၁၃

ရဟူလိသော
ရေနှင့်မြေမောင်းမောင်းကြည်
သရုပ်ပေး ဝါးစာစား

ပေါက်ကျော်သည်အိမ်မှကျောင်းသို့
စောစောထွက်ရသည်။သူ့အိမ်နှင့်
ကျောင်းကအဝေးကမ်းဝေးသည်။

Pauk Kyaw had to leave home early to go to school.
His home was far from his school.

The prize he wants

Story: Yay Nan Myay Maung Maung Kyi

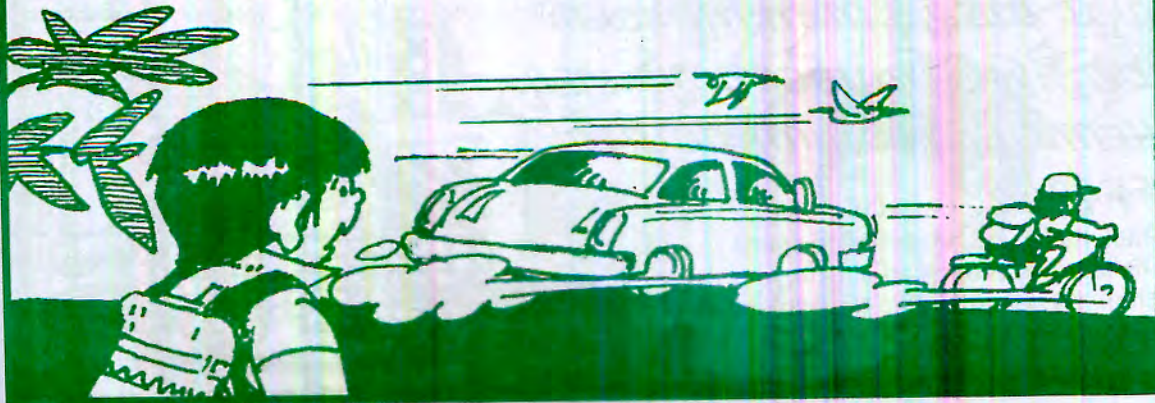
Illustration: Aung Aung Htwe

Tr:BMK

တချို့က စက်ဘီးစီး၍၊ ကားစီး၍တက်နိုင်ခဲ့၊ ဩဇာကလည်း
သူကမတက်နိုင်ခဲ့။

Some went to school by bicycle and some to school by car. But he could not.

တစ်ခါတစ်ရံလမ်းတွင်သူငယ်ချင်းအတူကစားကစားပြီးနောက်တစ်ခါတစ်ခါ
 ချီပေါက်ကျော်ကူနှင့်ချင်းပါသည်။

Sometimes, his friend Atar let Pauk Kyaw ride together on his bicycle.
 He made Pauk Kyaw ride the bicycle.

မင်းကအမော့
 နိုင်တယ်...

"You have good stamina."

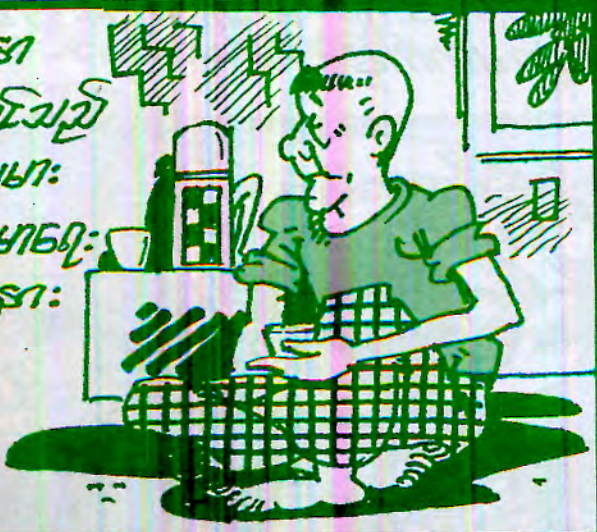

ပေါက်ကျော်ကူနှင့်တက်ကူနှင့်ဆင်း
 များကူ မမောတမ်းနှင့်လာခဲ့
 သည်။

Pauk Kyaw rode the bicycle on the uphill and
 downhill road without being tired.

ပေါက်ကျော်ကအားကစားဝါသနာ
 ပါသူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူ၏ဖခင်သည်
 လည်း တစ်ချိန်ကအားကစားသမား
 တစ်ဦးဖြစ်၏။ ယခုတော့ကျန်းမာရေး
 မကောင်းချိပင်စင်ယူကာအိမ်မှာနား
 နေရသည်။

Pauk Kyaw was interested in sports.
 His father was once an athlete.
 Then, he retired for his ill health and stayed
 at home.

ပေါက်ကျော်အမေကတော့ လမ်းထိပ်တွင်အကြော်ရောင်းခွာ မိသားစုစားဝတ်နှင့်ရောင်းအတွက်လုပ်ကိုင်စုယူသည်။

Pauk Kyaw's mother earned for their family by selling fritters at the top of the street.

ပေါက်ကျော်သည် အမေအကြော် ရောင်းရာတွင် အမြဲတစေအကူ အညီပေးသည်။

Pauk Kyaw always helped his mother in selling the fritters.

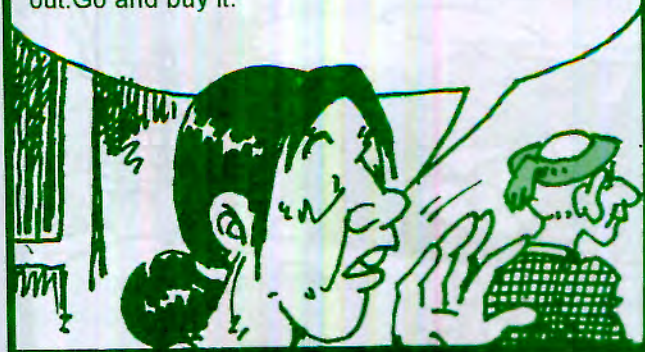

သား ပေါက်ကျော်ရေ... ဆီကုန် ခါနီးပြီ သားဝယ်ပေးအုံး...

"Pauk Kyaw, my son, the cooking oil is going to run out. Go and buy it."

ဟုတ်ကဲ့အမေ...

"Yes, mother."

အိမ်အလုပ်များပြီးလျှင်တော့
ပေါက်ကျော် အပြေးလေ့ကျင့်
တော့သည်။

After doing housework, he had to practise running.

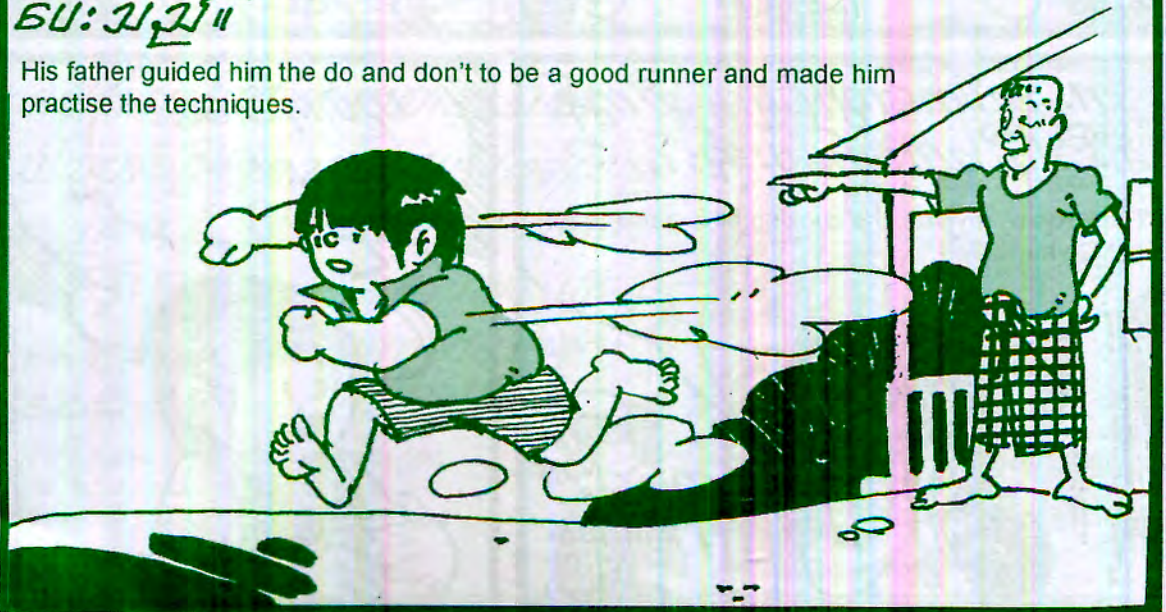
ရွှေလဆန်းတွင်ကျင်းပမည့်
မာရုဗွန်အပြေးပြိုင်ပွဲတွင်
သူဝင်ပြိုင်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထား
သည်။

He was determined to participate in the marathon to be held the coming month.

အဖေကသူ့ကိုအပြေးအများကောင်းတစ်ယောက်၏ရွှေ့ငိုရန်
ဆောင်ရွက်မှုများကိုပြောပြတတ်ပြီးနည်းစနစ်များကိုလေ့ကျင့်
ပေးသည်။

His father guided him the do and don't to be a good runner and made him practise the techniques.

အဖေပြောသည်အတိုင်း
အတက်အဆင်းတွေမှာလည်း
မနားတမ်းအပြေးလေ့ကျင့်သည်။

He practiced running on the uphill and downhill road without stopping as his father told.

တချို့ကထိုအတွယ်လေးနှင့်အပြေးလေ့ကျင့်နေသည်ကိုသော်
ကြသည်။

Some mocked Pauk Kyaw, who was practicing running.

ဟေ့...
တစ်ယောက်တည်းပြေးတာ
ပထမပဲကွ...
"Hey!, you get first when you run alone."

သူ့ကို တချို့ကနိမ့်ချကြသည်။တကယ်တော့လည်းသူများတွေ
လိုအားကစားဖိနပ်ဝယ်မစီးနိုင်ခဲ့ပါ။

Some looked down on him. Really, he could not buy running shoes like others.

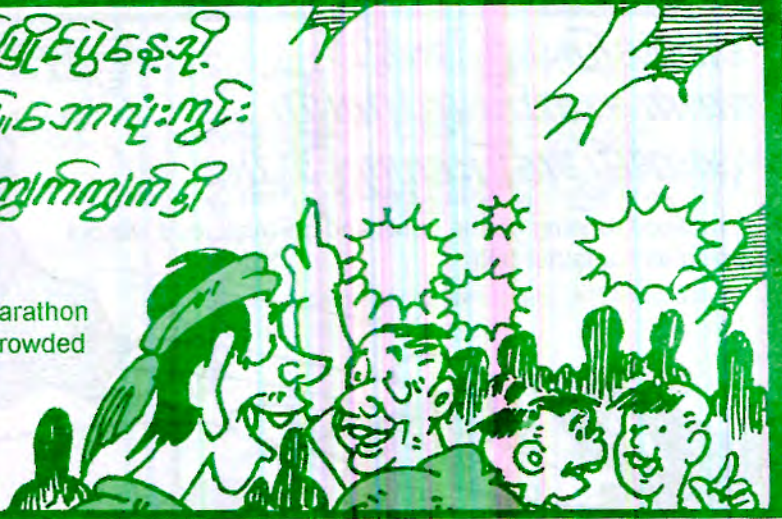

အပြေးသမားဆိုတာ
ဖိနပ်ပါရတယ်ကွ...

"As a runner, you should wear running shoes."

သူတို့မြို့၏မာရသွန်ပြိုင်ပွဲနေ့ဆို
 ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ ဘေးလုံးကွင်း
 ထဲတွင်အုန်းအုန်းကျက်ကျက်ရှိ
 နေကြသည်။

In their town, the day of the marathon came. The football field was crowded with a lot of people.

ဘက်ကြီး၊ ဘက်လတ်၊ ဘက်ငယ်စသည်ဖြင့် တာဝုတ်လိုက်သည်နှင့်
 လူအုပ်ကြီးက ပျားပန်းစပ်မျှ အူထက်ငါအလှအယက်တကွက်
 ကြသည်။

Runners according to their age groups started to run vigorously.

တချို့က သုံးလေးမိုင်ကျော်လျှင်ပင် ပြတ်ကျန်ခဲ့သည်။ ပေါက်ကျော်
 ကတော့ အူရွှေမှလူများကို တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက်ဖြတ်
 ကျော်လာနိုင်ခဲ့သည်။

Some were left about three or four miles. Pauk Kyaw could overtake the runners in front of him one by one.

ပေါက်ကျော်
 ပြေး... ပြေး... ဆက်ပြေး

"Pauk Kyaw, run...run...carry on!"

ပေါက်ကျော်သူအဖေပြောကြား
ခဲ့သည်များကြားယောင်လာသည်။

Pauk Kyaw heard his father's words again.

ပန်းဝင်ခါနီးရှင်သက်လုံကောင်းပြီ
ခြေမကျဘဲခြေမှန်မှန်နဲ့ပန်းဝင်
နိုင်ဖို့ကိုစိတ်ထဲမှာဆုံးဖြတ်ထား
ရမယ်...

"If you are about to reach your goal,
you must decide to run steadily without
losing stamina."

အတန်းအသီးသီးမှအပြေးသမားများလူကြီးလူငယ်လူရွယ်များ
သည်သတ်မှတ်ထားရာပန်းဝင်ဆိုင်ရာတာဝန်လာကြသည်။ထိုအထဲ
တွင်ပေါက်ကျော်လည်းလွဲကောင်းကောင်းနှင့်ပါဝင်လာသည်။

The runners from different groups of competitors, the elders, the young were crossing
the finishing line. The persistent guy, Pauk Kyaw included in the running group.

မြို့မဘာလုံးကွင်းထဲမှပရိသတ်
များ၏အော်ဟစ်အားပေးသံ
များကအုတ်အောက်သောင်းတိုင်း
ရှိနေကြသည်။

The audience in the football field of their town
cheered them loudly.

လူအုပ်ကြားထဲတွင် ဘယ်အချိန်ကတော့ကိန်းမှန်း မသိသော အမေ
 အသံကို ပေါက်ကျော်ကြားလျက် ရှိသည်။ ပေါက်ကျော်ကျော် သွားသည်။

Among the crowd, he heard his mother voice and he did not know the time when his mother came there.

ပေါက်ကျော်က ပြိုင်ဘက်တန်းတွင် ဒုတိယဆုရခဲ့သည်။
 ကြိုးစားရုဏ်းနပ်ခဲ့ပြီ။

Pauk Kyaw got the second prize among his competitors.
 His hard work was not in vain.

ကြည့်စမ်း... လောကကြီးတွင်
 ပေါက်ကျော်လောက်
 ပမ်းသာသောသူ မရှိမည်ဟု
 မထင်မိပါတော့ချေ။

"Look! There was no one in the world
 who was not as happy as Pauk Kyaw."

‘သုတကမ္ဘာ’စစ်မှုရေးရာ၊ ကျန်းမာရေးနှင့် သုတအဖြာဖြာသတင်းဂျာနယ်ကို စာဖတ်ပရိသတ်အတွက် ၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၂၇ ရက်(တပ်မတော်နေ့)တွင် စတင်ထုတ်ဝေခဲ့ပြီး အပတ်စဉ်စနေနေ့တိုင်း ဖြန့်ချိလျက်ရှိပါသည်။

ပြန်စာအုပ်ရက် ၃၅၅ နှစ် ဝမ်းသာပွဲတော်နေ့နှင့် ဆက်သွယ်ရေးရက်

အသံသေတပ်မှန် ၂၅၆၇

နိုင်ငံရေးရက် (၁၁၂) ၂၀၂၃ ခုနှစ်

သုတကမ္ဘာ

ဂျာနယ်

၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၂၇ ရက် တပ်မတော်နေ့နှင့် ဆက်သွယ်ရေးရက်

စစ်မှုရေးရာနှင့် သုတအဖြာဖြာသတင်းဂျာနယ်

အဖွဲ့ (၆)၊ အမှတ် (၃၀)

အနာဂတ်စစ်မြေပြင်နှင့် သိချုပ်ကာ

ကျော်ထက်

မောင်မောင်(၂)

ဆက်သွယ်ရန်လိပ်စာ - မြဝတီစာပေတိုက်၊ မိုးကောင်းလမ်း၊ မြဝတီမီဒီယာစင်တာ(မြေညီထပ်)၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ဖုန်း - ၀၉၄၅၂၂၆၀၅၃၆။